

XI EDYCJA MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI
REHA FOR THE BLIND® IN POLAND
THE WORLD OF TOUCH AND SOUND
ŚWIAT DOTYKU I DŹWIĘKU

pod honorowym patronatem
Małżonki Prezydenta RP – Anny Komorowskiej

Fundacja Szansa dla Niewidomych
Chance for the Blind Foundation

**REHA FOR THE BLIND® IN POLAND
THE WORLD OF TOUCH AND SOUND
ŚWIAT DOTYKU I DŹWIĘKU**

**XI EDYCJA MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI
pod honorowym patronatem
Małżonki Prezydenta RP – Anny Komorowskiej**

**Pod hasłem:
„Wykształcenie najlepszym antidotum
na dyskryminację niewidomych”**

MATERIAŁY KONFERENCYJNE

2 – 3 grudnia 2013

Projekt dofinansowany ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz środków własnych Fundacji Szansa dla Niewidomych

Wszelkie prawa zastrzeżone © Fundacja Szansa dla Niewidomych

Warszawa 2013

Fundacja Szansa dla Niewidomych – Organizacja Pożytku Publicznego

Pekao SA VI O/W-wa nr konta: 22124010821111000005141795

KRS: 0000260011

Siedziba: ul. Konwiktorska 9, 00-216 Warszawa

Biuro: ul. Kameralna 1/30, 03-406 Warszawa

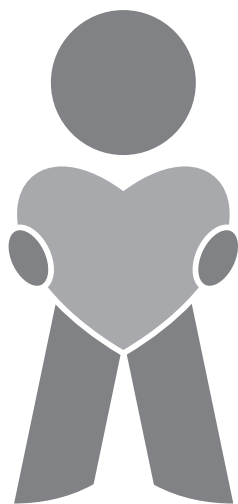
tel./fax: 22 827 16 18

e-mail: szansa@szansadlaniewidomych.org

strona internetowa: www.szansadlaniewidomych.org

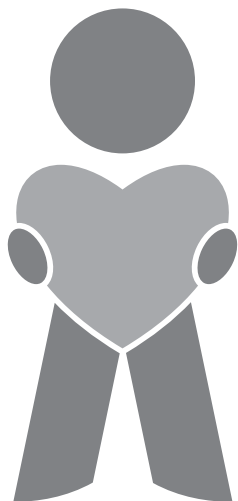
Sponsorzy REHA:

SPIS TREŚCI

ROK PO WIELKIM SPOTKANIU	2
KILKA SŁÓW O HISTORII PAŁACU KULTURY I NAUKI W WARSZAWIE	6
XI EDYCJA MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI REHA FOR THE BLIND® IN POLAND	8
PROGRAM KONFERENCJI	11
KILKA SŁÓW O ATRAKCJACH – TO NIE MOŻE WAS OMINĄĆ!	15
WYSTAWCY NA REHA 2013	25
NOMINACJE DO WYRÓŻNIENIA IDOL 2013	30
IDOL ŚRODOWISKA	31
IDOL PRODUKT DLA NIEWIDOMYCH	34
IDOL PRODUKT DLA SŁABOWIDZĄCYCH	38
KANDYDACI W POZOSTAŁYCH KATEGORIACH	39
DOJAZD NA KONFERENCJĘ	41

ROK PO WIELKIM SPOTKANIU

Organizowanie Międzynarodowej Konferencji w dwudziestą rocznicę istnienia Fundacji, gdy na dodatek chodzi o dziesiątą jej edycję, to bardzo fascynujące wyzwanie. Było oczywiste, że przybędzie do nas rekordowa liczba gości – i przybyła. Podobnie swoje produkty, usługi i działalność zaprezentowała rekordowa liczba wystawców. Spotkanie, które miało miejsce w grudniu 2012, było po prostu wielkie. Gdy chodzi o gości, przybyło ich w ciągu dwóch konferencyjnych dni aż 2600. Czy mogliśmy się spodziewać takiej liczby w roku 1999, podczas pierwszej edycji? Wtedy było ich kilkuset i nie sądziliśmy, że nasze, w końcu małe środowisko, zaistnieje znacznie liczniej. A jednak!

REHA FOR THE BLIND IN POLAND rozwija się z każdym rokiem. Najwyraźniej trafiliśmy w punkt. Nie ma innych tego typu spotkań w Polsce, a niewidomi, niedowidzący oraz ich widzący przyjaciele i opiekunowie na to czekali. Każdy chce się dowiedzieć, co nowego w dziedzinie, od postępu której zależy nasze życie. Trudno bowiem wyobrazić

sobie niewidomych bez nowoczesnej rehabilitacji, bez mówiących urządzeń, książek wydanych na nośnikach cyfrowych, bez brajlowskich monitorów oraz nawigacji satelitarnej. Tak samo niedowidzących – bez powiększania obrazu i kontrastowych kolorów. A ich bliscy? Jak mają sobie z nami radzić, gdy nie są poinformowani, jak mają to robić?

Działalność placówek rehabilitacyjnych, pracujących dzień po dniu, przez cały rok, nie jest wystarczająco mobilizująca. Co innego konferencja REHA. Tutaj wszystko jest interesujące – wszystko w pigułce. Wchodzimy na teren REHA i wciąga nas świat inny, niż na zewnątrz. To świat dotyku i dźwięku, który pędzi, jakby ktoś wsadził go do szybkiej lokomotywy. Nie można się wycofać, bo obok jest kolejna frapująca atrakcja. Brniemy w to dalej, a za kolejnym zakrętem następna ciekawostka. Dochodzimy do ostatniego punktu i dziwimy się, że to już koniec. Gdzie podział się cały dzień i dlaczego wszystko mamy już za sobą? Nie, niekoniecznie. Możemy przyjść następnego dnia i przeżyć to jeszcze raz.

I tak robimy, tyle, że do poprzednich atrakcji dochodzą nowe. Znowu wciągamy się w konferencyjny wir wydarzeń i ani się obejrzymy, a nadchodzi wieczór i znowu jesteśmy przy ostatnim punkcie. Teraz już nie ma trzeciego dnia, lecz trzeba poczekać do kolejnego grudnia. Czekamy więc i odliczamy czas – miesiąc po miesiącu.

Tak właśnie odliczaliśmy czas od dziesiątej edycji REHA. Jako organizatorzy, z typową dla nas skromnością oczekiwaliśmy, że tegoroczne spotkanie będzie mniejsze. W końcu nie mamy już rocznicy, ale nie. Już teraz, na kilka tygodni przed spotkaniem wiemy, że będzie nas znowu dużo.

Tym razem spotkamy się w Pałacu Kultury i Nauki. Fundacja Szansa dla Niewidomych wynajęła kilka dużych sal, by dysponować większą powierzchnią niż rok temu. Tłok nie sprzyja oglądaniu wystawy i poznawaniu, co nowego stworzono na świecie dla nas. W sali konferencyjnej pierwszego dnia, w poniedziałek od godziny 11.00, będzie się toczyła sesja merytoryczna. Zaczynamy od wystąpień gości specjalnych. Kto to jest? Są to osoby, od których zależy sytuacja naszego środowiska. Wśród tych osób są przedstawiciele władz i organizacji niewidomych. Za każdym razem czekamy na ich dobre wiadomości – co czeka nasze środowisko w roku 2014 oraz co udało się osiągnąć w mijającym roku. Do udziału w sesji merytorycznej zapisało się więcej referentów niż było

miejsc, to znaczy dostępnego czasu do zagospodarowania. Szacujemy, że na sali zasiądzie około 700 osób. Na tej samej sali o godzinie 15 obejrzymy film z audiodeskrypcją dla najmłodszych, a o godzinie 18.00 rozpocznie się koncert Natalii Niemen, która zaśpiewa utwory własne oraz kompozycje jej ojca – Czesława Niemena. Zabrzmie zapewne „Dziwny jest ten świat”, który dla nas brzmi być może jeszcze bardziej wymownie, niż dla innych. Pierwszego dnia czekają nas kolejne elementy konferencji: porady wizażystek, porady prawne i biznesowe, porady okulistów, mnóstwo atrakcji zorganizowanych przez fundacje i stowarzyszenia, ogłoszenie kto jest idolem środowiska oraz zaprezentowanie kandydatów firm i produktów, które walczą o to wyróżnienie w głosowaniu poprzez wrzucenie wypełnionych kart do urny.

Drugiego dnia, we wtorek, salą tą zawładnie firma Altix, która jest generalnym sponsorem Fundacji, która wynajęła tę ogromną salę na cały dzień. Wspólnie z Fundacją zorganizuje tam coś wyjątkowego: „Miasto przyszłości” to zaprezentowanie świata, w którym o niewidomych dbają wszyscy, dzięki czemu objekty oraz ich otoczenie są udźwiękowione i ubrajlowione. O jakie objekty chodzi? O dosłownie wszystkie: budynki, ulice, przystanki, dworce, lotniska, środki komunikacji, parki, place zabaw, mieszkania, stanowiska pracy, Internet, bazy danych, książki, media

itd. Zmiany muszą dotyczyć nie tylko obiektów, ale przede wszystkim społeczeństwa. Aby zmiany w otoczeniu były możliwe, musimy zmienić nastawienie nas wszystkich. Świat otwarty dla niewidomych to otwarcie się każdego na drugiego człowieka.

W sali wystawowej oprócz prezentacji producentów i organizacji, będzie można skorzystać ze specjalistycznych porad w różnych dziedzinach. Dotyczy to obu dni. O innych znakomitych atrakcjach można znaleźć informacje w programie konferencyjnym. Z tego obfitego zbioru chciałbym zasygnalizować przede wszystkim nowość. W drugim dniu odbędą się panele dyskusyjne, co do tej pory nie miało miejsca. Chcemy wciągnąć w dyskusję o świecie dotyku i dźwięku wszystkich gości. Jak właściwie ma wyglądać świat, który moglibyśmy określić mianem otwartego dla niewidomych? Co należy zrobić, by taki się stał? Czy jesteśmy daleko od tego ideału? Dlaczego tak trudno nam przekonać zdrowych, widzących, że nasze inwalidztwo wymaga pomocy, ale gdy ją otrzymamy nie jesteśmy kłopotem dla nikogo? Należy wykorzystać nowoczesną technologię, by niwelować skutki inwalidztwa wzroku i zorganizować świat tak, że nie będzie ważne kto ile i jak widzi. Temu celowi ma służyć dyskusja, a dla jej uatrakcyjnienia sale, w których będzie się odbywała, wypełnimy technologią, o której mowa oraz specjalistami, którzy wiedzą co należy

zrobić, by nasz cel się zrealizował.

Aby przybliżyć gościom świat dotyku i dźwięku, organizujemy pokazy dyscyplin sportowych, w których uczestniczy się z zasłoniętymi oczami. Nazywamy je bezwzrokowymi dyscyplinami sportu. Będzie więc ping-pong, strzelectwo laserowe, szachy, reversi. Organizujemy turnieje z różnymi nagrodami, na przykład kto najlepiej spisze się na rowerze – owszem, treningowym, by nie zburzyć ścian tego pałacu. W drugim dniu obejrzymy audiodeskrybowany film „Zabij mnie glino”, posłuchamy koncertu poezji śpiewanej w wykonaniu Katarzyny Nowak, wokalistki z Wrocławia, która urzeka swoim śpiewem publiczność w różnych miastach i krajach. Po czwartym piętrze pałacu będzie krążył Święty Mikołaj i oby zatrzymał się przy Was, wyciągnął z worka znakomite prezenty i Wam je przekazał.

Fundacja pragnie zebrać wszystkich, w opinii których świat nie jest jeszcze gotowy na przyjęcie nas do swojego towarzystwa, by wspólnie zmanifestować naszą obecność. Jesteśmy tutaj, żyjemy i chcemy się uczyć, znaleźć pracę, zarobić, stworzyć rodzinę i nie polegać na czyjejś łasce, lecz mieć prawo do godnego życia. Manifestacja odbędzie się pierwszego dnia konferencji, w poniedziałek o godzinie 10.00 przed Salą Kongresową. Czy ma to być protest? Nie! Ma to być przypomnienie, że tutaj jesteśmy i czekamy na życzliwość innych. Społeczeństwo musi zrozumieć,

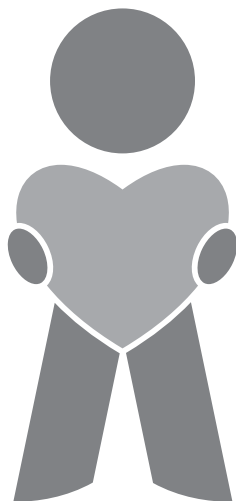
że gdy nie mogą nam pomóc okuliści, muszą pomóc rehabilitanci. Niestety, o ile wszelkie okulistyczne starania są dotowane, działania rehabilitacyjne są w kryzysie. Niewidomy uczeń, który chce czytać książki, musi mieć bogatych rodziców, by mu kupili brajlowskie urządzenia, albo uda się im dostać dotację na taki zakup, tyle że muszą znaleźć środki na tak zwany wkład własny. Dla niewidomych brzmi to jak podatek od nieszczęścia. Czy tak ma być? Tak zdecydowały władze, ale one nie decydują tak po prostu przeciw nam. One realizują to, co uważa całe społeczeństwo. Urządzenia rehabilitacyjne są drogie, tak samo jak każda pomoc medyczna. Brak zrozumienia, że niezależnie od kosztów, pomoc jest nieodzowna, powoduje, że wielu niepełnosprawnych, nie tylko niewidomych, żyje w izolacji, nie dokładnie swoich zdolności do wspólnej puli i traci czas w oczekiwaniu na lepsze jutro. Świat otwarty dla niewidomych to ludzie, którzy rozumieją tę sytuację. A więc: „My nie widzimy was, a wy – czy widzicie nas???”

Manifestacja nie będzie protestem, gdy, co by nie rzec, niewidomi i tak spotykają się z pomocą i zrozumieniem innych. Są na to rozliczne dowody, gdy na przykład widzący ludzie tworzyli dla nas szkoły, internaty, zakłady pracy, Kartę Praw Obywatelskich, ustawy dotyczące rehabilitacji zawodowej i społecznej. Pozostaje do rozwiązania wyrównanie poziomu pomocy w Polsce z innymi krajami. Ci, którzy nam

pomagają i od których zależą decyzje w naszych sprawach muszą jeszcze raz o nas pomyśleć i zwiększyć swoje zaangażowanie. Manifestacja nie będzie trwała długo. Nie ma takiej potrzeby. Po około pół godziny przejdziemy dookoła pałacu, by wejść głównym wejściem i skierować się na czwarte piętro. Tam, przynajmniej przez te dwa dni, możemy poczuć się jak u siebie w domu. Czwarte piętro to prawdziwa TYFLOAREA z widzącymi przyjaciółmi, urządzeniami dźwiękowymi, brajlowskimi rycinami, mapami i planami, z mnóstwem urządzeń powiększających obraz. Wszyscy tam zgromadzeni będą widzieć więcej, bo Fundacja i jej współpracownicy wiedzą jak tego dokonać.

Czy na kilka tygodni przed spotkaniem jesteśmy gotowi? W pewnym sensie tak, chociaż pozostało wiele do zrobienia. Jednak jesteśmy już gotowi na przyjęcie gości. Każdy z nas wie co ma zrobić. Wszyscy wiemy, że to spotkanie ma ogromne znaczenie, że od jego powodzenia zależy, czy środowisko niewidomych w Polsce przekona do siebie społeczeństwo i jego elitę.

Marek Kalbarczyk

KILKA SŁÓW O HISTORII PAŁACU KULTURY I NAUKI W WARSZAWIE

Pałac, będący symbolem Warszawy, wzniesiono w rekordowo krótkim czasie – w ciągu zaledwie trzech lat. Oto jego historia.

Pałac Kultury i Nauki wznosili budowniczy radzieccy przez 1175 dni. Jego architektem był Lew Rudniew. Pałac musiał być monumentalny, wyrażający idee realizmu socjalistycznego, pasujący do zasady głoszącej, że „właściwa architektura” powinna być „socjalistyczna w treści i narodowa w formie”.

Radziecki zarząd budowy Pałacu Kultury zaczął się organizować w Warszawie w styczniu 1952 roku. Do stolicy przyjechały setki robotników z ZSRR. 1 maja 1952 do akcji wyruszyły pierwsze radzieckie koparki. Wylewanie fundamentów rozpoczęto 21 lipca. Wraz z budową ruszyła wielka propagandowa akcja. Niemal codziennie gazety w całej Polsce donosiły o postępach prac, pisały reportaże, których bohaterami stawali się robotnicy pracujący przy wzniesieniu gmachu.

21 lipca 1955, punktualnie o godzinie 16, ambasador ZSRR Pantelejmon Ponomarienko i premier rządu PRL Józef

Cyrankiewicz, siedząc przy stole ustawionym przed wejściem głównym do PKiN, podpisali protokół przekazania Polakom Pałacu Kultury i Nauki imienia Józefa Stalina. 22 lipca Pałac został udostępniony „całemu społeczeństwu polskiemu”. Józef Cyrankiewicz przecinając wstęgę ogłosił, że Pałac „zaczął promieniować nad Warszawą”. Połączone nożyczki, którymi Cyrankiewicz przeciął wstęgę, do dzisiaj są przechowywane w pałacowych zbiorach.

W pierwszych dniach po otwarciu Pałacu Kultury i Nauki mogły zwiedzać jedynie osoby posiadające zaproszenie. W tym jednym budynku mieści się więcej instytucji i placówek kulturalnych, niż jest ich w niejednym dużym mieście. Trzy teatry, trzy kina, sala na trzy tysiące miejsc, 14 audytoriów, sala sportowa, basen pływacki z trybunami na 500 miejsc, Muzeum Techniki i Muzeum Ewolucji. Tak przedstawiała się sytuacja na rok 1970.

Warszawiacy nie odnosili się do „daru” od Związku Radzieckiego tak entuzjastycznie, jak oficjele. Zastrzeżenia budziła architektura obiektu. Niechęć do

PKiN miała też ideologiczne korzenie. Monumentalny obiekt w sercu stolicy symbolizował zniewolenie i wadliwy ustrój.

Przez lata każdy ważny gość, przybywający do Warszawy, miał obowiązek zwiedzić PKiN. Zaczął to, jeszcze przed oficjalnym otwarciem, ówczesny I sekretarz KPZR Nikita Chruszczow. Był szach Iranu Reza Pahlawi, przywódca Wietnamu Ho Chi Min, Korei Północnej – Kim Ir Sen, przywódca Jugosławii Josip Broz-Tito. Kosmonauta Jurij Gagarin miał podczas zwiedzania Pałacu wychylić się przez balustradę i zauważyć: „Ale tu daleko do Ziemi”.

W Sali Kongresowej Pałacu występowali m.in. Marlena Dietrich, Ella Fitzgerald, Jan Kiepura, The Rolling Stones i Paul Anka, który na wieść o zamordowaniu prezydenta Kennedy’ego przerwał koncert, bo nie był w stanie dalej śpiewać. W tej samej sali odbywały się zjazdy PZPR, również ten ostatni w 1990 roku 12 grudnia 1981. Właśnie tam obradował niedokończony, przerwany wprowadzeniem stanu wojennego Kongres Kultury Polskiej.

Pałac Kultury ma 42 piętra i 230,68 m wysokości, licząc do wierzchołka iglicy. Jest jedną z największych atrakcji turystycznych stolicy. Na 30. piętrze, na wysokości 114 m, mieści się galeria, z której można oglądać panoramę Warszawy. W lutym 2007 roku PKiN został wpisany do rejestru zabytków. Decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Warszawie wywołała wiele kon-

troversji. Jednak nie da się ukryć, Pałac Kultury i Nauki stał się najbardziej rozpoznawalnym budynkiem w Polsce oraz chętnie odwiedzanym miejscem przez turystów.

Opowiadamy o pałacu z ważnego powodu. Właśnie tutaj odbędzie się tegoroczna edycja konferencji REHA FOR THE BLIND IN POLAND. Idea, by spotkać się tutaj powstała w trakcie poprzedniej edycji. Byliśmy w Multikinie w Złotyach Tarasach, na Sali, w której zmieściło się około tysiąc osób, wszyscy związani z naszą fundacją, oczekujący na dobre wiadomości o życiowych szansach dla niewidomych i niedowidzących. Podczas swojego wystąpienia pani profesor Jadwiga Kuczyńska-Kwapisz, członek Rady Patronackiej fundacji, urzeczona siedzącym przed stołem prezydialnym tłumem, powiedziała, że teraz, gdy Fundacja tak błyskotliwie się rozwija, następne spotkanie może się odbyć już tylko w Sali Kongresowej PKiN. Sala przyjęła ten pomysł brawami, a my pomyśleliśmy, że to chyba przesada. Nasze środowisko nie jest przecież takie duże. Jednak pomysł Pani Profesor kiełkował. Sprawdziliśmy, czy odpowiednie dla nas sale są na początku grudnia dostępne. Były. I tak spotkamy się w Pałacu. Co prawda nie w samej Sali Kongresowej, ale tuż obok, a dokładnie wyżej. Zapraszamy na czwarte piętro do Sali Marii Curie-Skłodowskiej i sal sąsiednich, gdzie w ciągu dwóch dni zrealizujemy mnóstwo punktów wymienionych w programie konferencji.

XI EDYCJA MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI REHA FOR THE BLIND® IN POLAND

Konferencja REHA® jest największym wydarzeniem tego rodzaju na świecie. Stanowi świetną okazję poznania problemów niewidomych i niedowidzących, świata dotyku i dźwięku, nowoczesnego sprzętu rehabilitacyjnego oraz metod, które mogą zniwelować skutki inwalidztwa wzroku. Jesteśmy dumni z podejmowanych przez nas działań i chcielibyśmy podzielić się sukcesami ze wszystkimi, dla których kwestia poszerzenia możliwości tej grupy obywateli jest ważna. Zapraszamy do współpracy i partnerstwa wszelkie instytucje, organizacje, placówki edukacyjne, firmy i władze. Tegoroczne spotkanie będzie szczególne! Do tej pory Konferencję odwiedziło kilkanaście tysięcy osób, w ubiegłym roku ponad 2600 osób. Dotychczasowy rekord ilości wystawców wynosi 52. W tym roku spodziewamy się równie dużego zainteresowania.

W REHA FOR THE BLIND® IN POLAND biorą udział goście z kraju oraz z zagranicy. Odwiedzili nas do tej pory przedstawiciele z tak odległych państw jak: Japonia, Kazachstan, Armenia, Azer-

bejdżan, Gruzja, Izrael, Arabia Saudyjska, Oman, Kenia, Egipt, USA, Kanada oraz Portugalia, Hiszpania, Malta, Wielka Brytania, Holandia, Belgia, Francja, Szwajcaria, Włochy, Niemcy, Austria, Szwecja, Rosja, Litwa, Białoruś, Ukraina, Rumunia, Bułgaria, Serbia, Bośnia, Węgry i Czechy. W związku z tak licznymi oraz różnorodnymi delegacjami Fundacja stara się urozmaicić spotkanie, by zaprezentować pełne spektrum zainteresowań światowej społeczności niewidomych. Jest ono skierowane zarówno do naszego środowiska, jak do osób widzących, którzy chcą poznać świat dotyku i dźwięku, w którym egzystują na co dzień inwalidzi wzroku.

W imieniu Fundacji Szansa dla Niewidomych, Komitetu Honorowego, współorganizatorów Konferencji oraz Partnerów Fundacji mamy zaszczyt zaprosić na XI EDYCJĘ MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI REHA FOR THE BLIND® IN POLAND. Tematem przewodnim tegorocznej edycji jest „Wykształcenie najlepszym antidotum na dyskryminację niewidomych”.

Patronat Honorowy nad Konferencją objęła Pani Anna Komorowska, Małżonka Prezydenta RP.

Patronami tegorocznej edycji są również:

- Hanna Gronkiewicz-Waltz – Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy
- Jarosław Duda – Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych.

Współorganizatorami XI edycji Konferencji są:

- Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi w Laskach,
- Polski Związek Niewidomych,
- Stowarzyszenie Kultury Fizycznej, Sportu Turystyki Niewidomych i Słabowidzących CROSS,
- Ośrodki Szkolno – Wychowawcze dla dzieci Niewidomych i Słabowidzących,
- Partnerzy Fundacji Szansa dla Niewidomych.

W skład Komitetu Honorowego tegorocznej Konferencji wchodzi:

- Władysław Gołąb – Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi w Laskach,
- Małgorzata Pacholec – Polski Związek Niewidomych,
- Anna Tomaszewska – SOSW dla Niewidomych i Słabowidzących w Łodzi,
- Barbara Planta – SOSW dla Dzieci Niewidomych i Słabowidzących w Krakowie,
- Małgorzata Szczepanek – SOSW dla Dzieci Niewidomych i Słabowidzących w Bydgoszczy,

- Monika Cieniewska – Dział Zbiorów dla Niewidomych GBPiZS,
- Piotr Dukaczewski – Stowarzyszenie Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki Niewidomych i Słabowidzących CROSS,
- Jan Roman Ortyl – Polski Związek Niewidomych,
- Krzysztof Peda – Stowarzyszenie Twoje Nowe Możliwości,
- Mirosław Szymczyk – Polski Związek Niewidomych,
- Marek Kalbarczyk – Przewodniczący Komitetu, Fundacja Szansa dla Niewidomych.

Partnerzy Konferencji to elitarna grupa instytucji i osób, które wspierają nasze starania o ŚWIAT OTWARTY DLA NIEWIDOMYCH. Na naszej stronie internetowej jest zamieszczona lista naszych partnerów, których liczba nieustannie rośnie – teraz jest ich około 350.

Ofiarujcie swą pomoc i wsparcie niewidomym i ich bliskim, ZOSTAŃCIE PARTNEREM Fundacji oraz jej Konferencji! W każdej chwili możecie dołączyć do tego grona! Aktualna lista partnerów znajduje się pod adresem: <http://szansadlaniewidomych.org/557,partnerzy>.

Do tej pory chętni wypełniali ZGŁOSZENIE zamieszczone na naszej stronie oraz w ostatnich numerach magazynu HELP – „wiedzieć więcej”, a następnie przekazali je naszym przedstawicielom, przesłali zeskanowane pismo na adres: reha_in_poland@szansadlaniewidomych.org lub pocztą na

ul. Kameralną 1/30, 03-406 Warszawa.
Czekamy na kolejne zgłoszenia!

Bardzo dziękujemy tegorocznym sponsorom XI edycji REHA FOR THE BLIND® IN POLAND 2013, którzy uzupełniają dotację uzyskaną od PFRON. Wśród firm, które wsparły naszą inicjatywę należy wymienić:

Altix, Freedom Scientific, Index Braille, Łuksza, Optelec B. V, Perkins School for the Blind, Plectalk.

Wzorem lat ubiegłych, również w tym roku nie zabraknie mnóstwa atrakcji towarzyszących Konferencji:

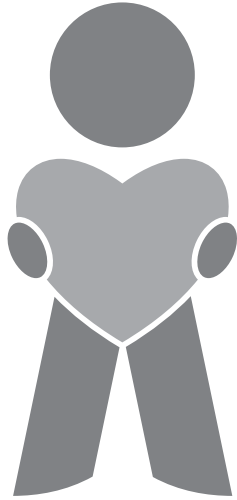
- Manifestacja pod hasłem: „My nie widzimy nic, a Wy – czy widzicie nas?”
- Panele tematyczne,
- Międzynarodowa wystawa sprzętu rehabilitacyjnego i oprogramowania,
- Interesująca popularnonaukowa sesja merytoryczna,
- Wystawa książek i audiobooków,
- Pokaz filmów z audiodeskrypcją: „Minionki rozrabiają” oraz „Zabij mnie glino”,
- Koncert Natalii Niemen,
- Gabinet Dźwięku i Dotyku,
- „Cała Polska czyta dzieciom – czytamy i my!” – kącik dla najmłodszych, w którym czytamy najpiękniejsze baśnie,
- „Szlifiernia Talentów” – konkurs artystyczny dla młodzieży,
- Konkurs Idol 2013 dla urzędów, placówek oświatowych, mediów, wystawców oraz przedstawicieli naszego środowiska i jego przyjaciół,

- Turnieje sportowe w dyscyplinach, w których wzrok nie jest nieodzowny: ping-pong, strzelectwo laserowe, szachy, reversi,
- Spotkanie z Mikołajem rozdającym prezenty,
- Bezpłatne porady okulistyczne, biznesowe i prawne,
- Wizaż nie tylko dla pań – panowie też chcą wyglądać!

Konferencja odbędzie się w dniach 2 grudnia 2013 r. (poniedziałek) od godziny 11:00 oraz 3 grudnia 2013 r. (wtorek) od godziny 10:00 w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie.

2 grudnia 2013 r. o godz. 10:00 zapraszamy do uczestnictwa w największej w historii manifestacji osób niewidomych i ich przyjaciół pod hasłem: „My nie widzimy nic, a Wy – czy widzicie nas?” rozpoczynającej tegoroczne spotkanie.

Zapraszamy na naszą stronę www.szansadlaniewidomych.org oraz fanpage'a facebooka www.facebook.com/szansadlaniewidomych, gdzie będą się pojawiać szczegółowe informacje dotyczące Konferencji REHA.

PROGRAM KONFERENCJI

10:00 Największa w historii manifestacja niewidomych i ich przyjaciół ph.:
„My nie widzimy nic, a Wy – czy widzicie nas?”
Spotkanie przed Salą Kongresową

Program konferencji:

DZIEŃ I

Sesja merytoryczna. Tematy przewodnie:

- Edukacja drogą do sukcesu,
- Nowoczesna rehabilitacja na co dzień,
- Z technologią za pan brat

(sala Skłodowskiej)

- 11:00** Otwarcie konferencji – Marek Kalbarczyk, społeczny Prezes Fundacji Szansa dla Niewidomych
- 11:10** Wystąpienia gości specjalnych:
dr Joanna Staręga – Piasek (Instytut Rozwoju Służb Społecznych),
Władysław Gołąb (Prezes Zarządu Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi w Laskach),
prof. dr hab. Jadwiga Kuczyńska– Kwapisz,
Małgorzata Pacholec (Polski Związek Niewidomych)
- 11:30** Rozdanie wyróżnień IDOL 2013 w kategoriach: Środowisko, Media, Urząd, Edukacja, Firma/Instytucja,
- 11:45** Sprawozdanie z manifestacji; Środowisko chce się wypowiedzieć: zgłoszenie pytań, postulatów, wniosków
- 12:00** Nowe terapie wzroku z zastosowaniem komórek macierzystych: na jakim jesteśmy etapie? – prof. dr hab. Leonora Bużańska
- 12:20** Co nowego w chirurgii oka? – dr med. Piotr Fryczkowski (Szpital okulistyczny RETINA)

- 12:35** Pomoce dydaktyczne pomagające zrozumieć grafikę dotykową – dr hab. Bogusław Marek, prof. KUL
- 12:50** Prezentacja firmy Perkins School for the Blind
- 13:00** Prezentacja firmy Crick Software
- 13:10** Wykształcenie najlepszym antidotum na dyskryminację niewidomych – Anna Tomaszewska, (Dyrektor SOSW nr 6 w Łodzi)
- 13:20** Uczeń niewidzący i słabowidzący w systemie edukacji integracyjnej i inkluzyjnej – prof. dr hab. Marzenna Zaorska (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie)
- 13:30** Prezentacja firmy Shinano Kenshi Europe (Plextalk)
- 13:40** Świat dotyku i dźwięku – Małgorzata Sulwińska
- 13:50** „Satelitarna biała laska” – GPS dla niewidomych – Michał Kwaśniewski
- 14:00** Prezentacja Firmy Optelec B.V
- 14:10** Prezentacja Firmy Dolphin Computer Access Ltd.
- 14:20** E-podręczniki – szanse i zagrożenia – Mateusz Ciborowski
- 14:30** Edukacja uczniów niewidomych i słabowidzących w Ghanie – Marta Bielawska (Fundacja Usłyszeć Afrykę)
- 14:40** Widzieć nie patrząc – Aleksandra Busse Brandyk
- 14:50** Prezentacja produktów i firm zgłoszonych w konkursie IDOL 2013. Zaproszenie do głosowania poprzez wrzucanie wypełnionych kart do urny.
- 15.00** UWAGA: Wszyscy na Sali Skłodowskiej: Nasz Święty Mikołaj rozdaje prezenty – i to nie były jakie!!!
- 14:00 – 18:30** Wystawa tyflorehabilitacyjna: urządzenia, oprogramowanie, książki wydane z myślą o inwalidach wzroku oraz prezentacja działalności organizacji pozarządowych (sala Starzyńskiego)
- 13:00 – 15:00** „Cała Polska czyta dzieciom – czytamy i my!” – kącik dla najmłodszych (sala Rudniewa),
- 14:00 – 18:00** Ping-pong dla niewidomych według zasad Fundacji Szansa dla Niewidomych – turniej (sala Kruczkowskiego)
- 14:00 – 18:00** Wizaż nie tylko dla pań – panowie też chcą wyglądać! (sala Starzyńskiego)
- 14:00 – 18:00** Porady prawne i biznesowe – Piotr Biegasiewicz (sala Starzyńskiego)
- 14:00 – 18:00** Porady okulistyczne – dr med. Piotr Fryczkowski, dr Agnieszka Siennicka (sala Starzyńskiego)
- 14:00 – 18:00** Strzelectwo bezwzrokowe – turniej (sala Kruczkowskiego)
- 14:00 – 18:00** Gabinet Dotyku i Dźwięku (sala Rudniewa)
- 14:00 – 18.00** Kulturalny Erudyta – turniej (sala Rudniewa)
- 15:20 – 17:00** Kino familijne – „Minionki rozrabiają” (sala Skłodowskiej)

18:00 – 19:00 „Spotkanie z Mistrzem” – koncert Natalii Niemen (sala Skłodowskiej)
Drobny poczęstunek (od godz. 14:00)

DZIEŃ II

10:00 – 14:00 Panele dyskusyjne:

Panel I (Sala Rudniewa)

10:00 – 10:50 Jak zmienić sytuację niewidomych w Polsce – chcemy żyć tak, jak niewidomi na Zachodzie

Prowadzą: Marek i Adam Kalbarczyk

11:00 – 12:20 Wykształcenie najlepszym antidotum na dyskryminację niewidomych

Prowadzą: Anna Tomaszewska (SOSW nr 6 w Łodzi) , Krzysztof Peda (Stowarzyszenie Twoje Nowe Możliwości), Marek Tankielun (Politechnika Wrocławska)

12:30 – 13:30 Świat Dotyku i Dźwięku

Prowadzą: Marek i Adam Kalbarczyk,

13:30 – 14:00 Brajl na czasie

Prowadzi: Marek Andraszewski

Panel II (Sala Rudniewa)

10:00 – 10:50 Nowoczesne czytelnictwo bezwzrokowe

Prowadzą: Monika Cieniewska (Dział Zbiorów dla Niewidomych GBPiZS) i Krzysztof Teśniarz (Nowa Praca Niewidomych)

11:00 – 12:20 Okulistyka czy rehabilitacja – co jest w stanie więcej pomóc?

Prowadzą: Katarzyna Kowalska, Paweł Pludra, Aleksandra Busse – Brandyk, Ewa Domańska

12:30 – 13:30 Zmiany prawne dotyczące niepełnosprawnych w Polsce, Unii Europejskiej i na świecie

Prowadzą: Piotr Biegasiewicz, Elena Świątkowska

13:30 – 13:50 Seeing Assistant – aplikacje powstałe na bazie badań przemysłowych dofinansowanych z Działania 1.4 POIG 2007-2013

Prowadzi: Bolesław Tekielski, Transition Technologies S.A.

Panel III (Sala Kruczkowskiego)

10:00 – 11:20 Rozwiązania IT pozwalające niewidomym widzieć więcej

Prowadzą: Henryk Rzepka, Sławomir Sęk – przedstawiciel firmy HP, Michał Bałamut

11:30 – 12:50 Więcej obrazu dla każdego

Prowadzą: Maciej Motyka, Kamila Wejman, Piotr Kijanowicz

13:00 – 14:00 Standard TYFLOAREA® – udźwiękowienie i ubrajlowienie otoczenia

Prowadzą: Elżbieta Oleksiak i Krzysztof Kulik,

10:00 – 18:00 Wystawa tyflorehabilitacyjna: sprzęt, oprogramowanie, książki wydane z myślą o inwalidach wzroku oraz prezentacja działalności organizacji pozarządowych (sala Starzyńskiego)

10:00 – 15:00 Miasto Przyszłości – Sponsor i organizator tego bloku: Altix sp. z o.o. W jego ramach: Prezentacja idei „WIDZIEĆ WIĘCEJ” – wyobrażenie specjalistów firmy Altix – w trakcie trwania całego bloku

10:00 – 10:10 Przywitanie gości i omówienie poszczególnych punktów tego bloku

10:10 – 10:40 Pokaz filmu przyrodniczego z audiodeskrypcją

11:00 – 11:30 Katarzyna Nowak – poezja śpiewana

11:30 – 11:50 Czas dla pracowników i współpracowników firmy Altix pod hasłem: „Kim jesteśmy i co robimy”

12:00 – 15:00 Kulturalny Erudyta – turniej

13:00 – 14:00 Turniej w jeździe na rowerze

14:00 – 14:20 Ogłoszenie wyników konkursu IDOL 2013 w kategoriach: Produkt dla Niewidomych, Produkt dla Słabowidzących oraz Firma Roku 2013

14:20 – 14:50 Panel pt.: Brajl wczoraj, dzisiaj i jutro – John Price, Perkins School for the Blind

15:00 – 17:00 Kino dla dorosłych – „Zabij mnie glino” (Sala Skłodowskiej)

14:00 – 17:00 Turniej gier planszowych (Sala Rudniewa)

14:00 – 17:00 Wizaż nie tylko dla pań – panowie też chcą wyglądać! (Sala Starzyńskiego)

14:00 – 17:00 Porady prawne i biznesowe – Piotr Biegasiewicz (Sala Starzyńskiego)

Drobny poczęstunek (od godz. 14:00)

Wszystkich, którzy chcą zmienić świat na lepszy, zaangażowanych w sprawy środowiska niewidomych i niedowidzących, zapraszamy do nas!

KILKA SŁÓW O ATRAKCJACH – TO NIE MOŻE WAS OMINĄĆ!

WYSTAWA

Jest to największa, nie tylko w Polsce, ale w całej Europie Wschodniej i Środkowej, wystawa sprzętu rehabilitacyjnego i oprogramowania przeznaczonego dla inwalidów wzroku. Dotyczy również wszelkich aktywności związanych z tym środowiskiem: książka dla niewidomych i niedowidzących, działalność instytucji związanych z tym środowiskiem, oferta wszelkich usług, np. szkoleń itd. Odbędzie się ona pod hasłem „Świat dotyku i dźwięku”. Na wystawie, obok producentów, różnorodnych firm, zaprezentują się organizacje społeczne, fundacje, instytucje, uczelnie, szkoły. Zobaczymy programy powiększające obraz, brajlowskie monitory, drukarki i notatniki, niesamowite urządzenia i programy mówiące, sprzęt służący udźwiękowieniu otoczenia, urządzenia odtwarzające dźwięk oraz wypukłą grafikę.

KREACJA WIZERUNKU. NAUKA MAKIJAŻU

Bezpłatne porady dotyczące kreowania wizerunku połączone z nauką

makijażu. Także i taka tematyka co roku cieszy się ogromnym zainteresowaniem naszych gości. Mężczyźni będą mogli skorzystać z porad dotyczących doboru garderoby, a na Panie czeka możliwość poznania sztuki idealnego makijażu.

TURNIEJ TENISA STOŁOWEGO wg pomysłu MARKA KALBARCZYKA, społecznego prezesa naszej Fundacji

Pragniemy zaprosić Państwa do wzięcia udziału w Turnieju Tenisa Stołowego, który odbędzie się 2 grudnia, w poniedziałek w godzinach: od 14:00 do 18:00 w sali Kruczkowskiego. Kilka lat temu zainicjowaliśmy prezentowanie specjalnych dyscyplin sportowych, w których można brać udział bez udziału wzroku. W trakcie kolejnych edycji REHA „pobawiliśmy się” w show-down, który jest specjalną odmianą tenisa stołowego dla niewidomych. Zorganizowaliśmy mecz, w którym wzięli udział dwaj profesjonalni sportowcy z Czech i Polski. Wygrał Czech, a sprawozdawcą był sam Dariusz Szpakowski. Rok później odbył się turniej w randze mistrzostwa Polski. Wzięło w nim udział wielu zawodników.

W tym samym czasie zainteresowaliśmy się strzelectwem laserowym. To był strzał w dziesiątkę. W zawodach chciało wziąć udział tyle osób, że kolejka oczekujących nie mieściła się w wynajętej dla tego celu sali. Rok temu zaprezentowaliśmy golf dla niewidomych i ponownie osiągnęliśmy bardzo pozytywne opinie. W bieżącym roku kontynuujemy te prezentacje i turnieje. Będą one rozgrywane w różnych dyscyplinach, nie tylko sportowych, ale też quasi sportowych. Czy gry planszowe można tak określić? Uznajmy, że tak, chociażby dla ich charakteru związanego z konkurowaniem. Na początek przypomnijmy ping-pong dla niewidomych (inaczej tenis stołowy), w wersji specjalnej.

Do gry w naszego ping-ponga potrzebny jest zwykły stół do tenisa stołowego, chociaż ze zdjętą siatką, dwie paletki i zwykłe piłeczki do ping-ponga. Gracze są ustawieni na swoich końcach stołu. W meczu biorą udział dwaj zawodnicy i sędzia, który obserwuje podania, kwalifikuje ich prawidłowość i oblicza punkty. Dobry dla niewidzących graczy sędzia „gania” dookoła stołu i podaje im piłeczkę, która z każdym zdobytym (względnie straconym) punktem, wypada na podłogę. Zawodnicy trzymają paletki, którymi odbijają piłeczkę. Niewidomi gracze lub widzący, którzy zdecydowali się grać z zasłoniętymi oczami, posługują się tylko słuchem. Obie te grupy obowiązują zasady grania bezwzrokowego. Tych graczy nazywamy niewidzącymi. Osoby widzące,

które nie zasłaniają oczu, mają trudniejsze warunki, dzięki czemu szanse obu grup zawodników (niezależnie od tego, czy widzą pole gry, czy nie) są wyrównane. W czasie rozgrywki musi panować względna cisza, tzn. widownia musi tak się zachowywać, by niewidzący gracze słyszeli odbijającą się od stołu piłeczkę. W praktyce jest więc mniej więcej tak, jak w tenisie. Podczas rozgrywki sala musi się wyciszyć. Po zakończeniu wymiany można „odetchnąć”.

W związku z tym, że można grać na dwa sposoby: wzrokowo oraz bezwzrokowo, wyróżniamy trzy możliwe warianty gry.

Mogą grać ze sobą dwie osoby niewidzące. Każda z nich musi uderzać piłeczkę w taki sposób, by – zanim dotrze do przeciwnika – trzykrotnie odbiła się od stołu.

Może niewidomy grać z widzącym, a wtedy obowiązują ich nieco inne zasady. Widzący gracz ma dodatkowe utrudnienia, proporcjonalnie do większych możliwości.

Wreszcie mogą grać ze sobą dwaj widzący, ale wtedy mają fajny wybór – mogą grać na nasz sposób, albo w zwykły ping-pong z siatką i standardowymi zasadami tego olimpijskiego sportu. Z dotychczasowych doświadczeń wynika, że najlepiej wychodzą mecze niewidomych z widzącymi. Nie jest to ujmą dla naszego projektu, gdyż właśnie o taki cel nam chodziło.

Niewidomi nie mają co robić w ośrodkach wczasowych, sanatoriach, hote-

lach, gdy na przykład jest zła pogoda. Widzący idą na bilard, piłkarzyki, Air Hockey, kręgle albo właśnie na ping-pong. Nie wszystko da się zaadaptować do potrzeb niewidomych, ale ping-pong się dał. Zmodyfikowane zasady nie są do końca zweryfikowane i wymagają dopracowania, jednak grać, czyli bawić się, ruszać, odchudzać, integrować itd., się da. Chodziło właśnie o to, by i niewidomi mogli się bawić, ćwiczyć i współzawodniczyć. Dzięki naszemu projektowi mogą pójść na ping-pong wszędzie, gdzie znajdzie się zwykły stół i zagrać z każdym chętnym. Zasady są takie, że można je przedstawić i wyjaśnić w ciągu paru minut. Gra sprzyja aktywności fizycznej, wyrabianiu refleksu, rozwija korelację ruchowo-słuchową.

Jak grać? Podobnie do zwykłego ping-ponga, choć ze znaczącymi modyfikacjami wynikającymi z potrzeby dostosowania zasad do gry bez wzroku. Pierwszy zawodnik odbija piłeczkę. W praktyce unosi ją do góry, podrzuca i uderza paletką. Rzut musi być sensownie zaplanowany i zrealizowany. Zawodnik wie, gdzie skierować piłkę, by zaskoczyć przeciwnika. Chodzi o to, by ten nie odbił jej z powrotem lub odbił tak, by wyleciała na out. Aby prosta, wzdłuż której leci piłka, była zidentyfikowana przez osobę niewidzącą, należy tak ją uderzyć, by odbiła się od stołu co najmniej trzykrotnie. Okazało się, że tyle odbić jest potrzebnych oraz jest wystarczających, by przy pomocy słuchu było można określić kierunek jej

lotu i zmieniające się położenie. Piłka musi skakać stosunkowo nisko, na wysokość zbliżoną do rozmiaru paletki, by gracz miał szansę obrony i jej odbicia na drugą stronę stołu. Można powiedzieć, że w ten sposób nasza gra jest dwu i pół wymiarowa, a nie trzywymiarowa. Bez wzroku nie da się zidentyfikować toru lotu piłeczki, gdy nie spłaszczy się trzeciego wymiaru. Gdy piłka skierowana w stronę gracza niewidzącego odbije się mniej niż 3 razy, podający traci punkt. Gdy podaje się do gracza widzącego, piłeczka ma się odbić tylko raz – jak w zwykłej grze. Za każdym razem może odbijać się w dowolnym punkcie na stole. Tak więc osoba zagrywająca do gracza niewidzącego stara się, by piłeczka skakała po stole, a ten drugi musi odbić ją raz i stara się, by piłeczka odbiła się na końcu stołu po stronie widzącego przeciwnika, by miał największe trudności w odbiorze, czyli odbiciu powrotnym. W obu przypadkach, im prędkość piłeczki większa, tym trudniej zdążyć z reakcją.

Gracz niewidomy broni tylko swojego końca stołu, czyli krawędzi od lewego do prawego rogu. Gdy piłeczka lecąca do niego nie doleci do tej krawędzi lub wyleci poza stół z boku, przeciwnik traci punkt. Gdy piłeczka doleci do gracza prawidłowo, a ten jej nie odbije, traci punkt. Gracz widzący, broni większego obszaru – zarówno końcowej krawędzi, jak też części lewego i prawego boku stołu, dokładnie – od jego rogu do punktu leżącego na połowie jego poło-

wy, czyli w jednej czwartej stołu. W przypadku obu graczy, piłeczka wylatująca na out powoduje dodanie punktu graczowi odbierającemu. każdym momencie gracz widzący może zasłonić oczy i przejść na zasady gry obowiązujące gracza niewidzącego.

Punktacja jest dokładnie taka sama jak w zwykłym ping-pongu. Gramy do dwóch wygranych setów, a w secie do wygranych 11 punktów oraz co najmniej dwóch punktów przewagi. Gdy (z powodów praktycznych) zawody mają ograniczony czas, sędziowie zarządzają inną punktacją:

- gra się tylko jeden set,
- gra się na czas – wygrywa gracz, który zdobył więcej punktów,
- gra się do momentu, w którym pierwszy z graczy uzyskuje określoną liczbę punktów, na przykład 11.

Nie jest łatwo grać w tenisa stołowego posługując się słuchem. Potrzebna jest względna cisza na Sali i skupienie graczy, by usłyszeć piłeczkę. Trzeba przetransponować w wyobraźni otaczającą gracza przestrzeń dźwiękową na obraz, uzmysłwić sobie tor lotu piłki i trafić w nią w taki sposób, by poleciała na drugi koniec stołu. Przeprowadzone do tej pory zawody wykazały, że zamysł jest interesujący. Dzięki dodatkowemu utrudnieniu, widzący gracze mają wyrównane szanse z niewidzącymi. Nie zaobserwowano, by któraś z tych dwóch grup zdobyła w zawodach zauważalną przewagę.

Gdy grają widzący, a nie ma sędziego, to oni podnoszą piłeczkę z podłogi. Gdy grają sami niewidomi, robią to oni i muszą jakoś dać sobie radę. Jednak nie szukają piłeczki, gdy są w towarzystwie widzących, bo to ich rola. Poszukiwanie piłeczki przy pomocy słuchu i rąk jest dla niewidomych krępujące. Zabawa wymaga ćwiczeń, sprawności i sprytu. Służy zdrowiu psychicznemu i fizycznemu.

O zasadach ping-ponga w skrócie

Wymagania dotyczące miejsca gry:

– Gra może się toczyć w sali lub na dworze.

– Nie może się odbywać w hałasie, ale nie wymaga bezwzględnej ciszy. Otaczające graczy niewidzących dźwięki muszą mieć taki charakter, że odbicia piłeczki skaczącej po stole są wyraźnie słyszalne. O tym, czy słyszać je wyraźnie, decydują sędziowie i sami gracze.

– Dookoła stołu musi być tyle wolnego miejsca, by poruszający się zawodnicy nie zderzali się z jakimikolwiek przeszkodami. Zazwyczaj chodzi o tyle samo miejsca, ile jest niezbędne w zwykłym ping-pongu.

– W sali musi być świeże powietrze, by zaduch tam panujący nie utrudniał oddychania. Gra wymaga wysiłku, a w związku z tym wymaga również dostępu do tlenu.

– Dobrze jest, gdy w pobliżu miejsca gry można skorzystać z prysznicu.

Do gry potrzebne są:

– zwykły stół do tenisa stołowego bez

siatki przedzielającej go na dwie połowy,
 – dwie zwykłe, ping-pongowe paletki,
 – zwykła piłeczka do ping-ponga; do-
 brze jest mieć ich zapas.

Zasady gry:

– W jednej rozgrywce biorą udział
 dwie osoby i jeden sędzia.

– Dwaj gracze grają naprzeciw siebie,
 na końcach stołu – każdy na swoim koń-
 cu.

– Zawodnicy trzymają paletki, który-
 mi odbijają piłeczkę. Sami wybierają,
 w której ręce chcą trzymać paletkę.

– Niezamierzone odbicie piłeczki
 przez graczy niewidzących dłonią lub
 końcową częścią przedramienia nie jest
 traktowane jako błąd. Jest to jednak nie-
 dopuszczalne w przypadku graczy wi-
 dzących. Gracze niewidzący nie mogą
 odbijać piłeczki innymi częściami cia-
 ła. Gracze nie mogą zasłaniać swojego
 końca stołu, w szczególności tułowiem
 lub rękami.

– Niewidzący gracze posługują się tyl-
 ko słuchem. Obowiązują ich zasady do-
 tyczące graczy niewidomych.

– W przypadku widzących, którzy nie
 zasłaniają oczu, obowiązują ich trud-
 niejsze zasady, dzięki czemu szanse obu
 stron są wyrównane.

– Jedna rozgrywka to zbiór odbić, aż
 do wypadnięcia piłeczki poza stół.

– W wyniku zakończenia rozgrywki,
 jeden z graczy uzyskuje punkt.

– Rozgrywka zaczyna się od odbicia
 piłeczki przez jednego z graczy.

– Celem odbicia piłeczki jest aby do-

leciała do krawędzi na końcu stołu prze-
 ciwnika tak, by nie zdołał jej odbić po-
 wrotnie i by wypadła poza stół.

– Piłka lecąca do gracza niewidzące-
 go musi się odbić od stołu co najmniej
 trzykrotnie.

– Piłka lecąca do gracza widzące-
 go musi się odbić raz – jak w zwykłym
 ping-pongu; może się odbić w dowol-
 nym miejscu stołu.

– Piłka lecąca do gracza niewidzącego
 musi skakać nisko, na wysokość paletki.

– Gracz niewidzący broni swojego
 końca stołu – od lewego do prawego
 narożnika. Gdy piłka nie doleci do tej
 krawędzi lub wyleci poza boczną kra-
 wędź stołu, przeciwnik traci punkt.

– Gdy piłka doleci do bronionego
 końca stołu i nie zostanie odbita, prze-
 ciwnik zyskuje punkt.

– Gracz widzący broni końcowej kra-
 wędzi stołu i części lewego i prawego
 jego boku – od rogu do połowy jego
 połowy, czyli do jednej czwartej boku
 stołu.

– W przypadku zbyt wysokiego od-
 bicia piłeczki do gracza niewidzącego,
 sędzia przerywa rozgrywkę i zarządza
 powtórzenie podania, chyba że niewi-
 dzący gracz zdoła odbić piłeczkę i nie
 zgłasza reklamacji, albo przyznaje jemu
 punkt, gdy lot był wyraźnie za wysoki,
 zepsuty.

– W przypadku obu graczy, piłka wy-
 latująca na out powoduje utratę punktu
 przez podającego na rzecz odbierające-
 go.

– Gdy piłka leci na out po stronie gracza niewidzącego, a ten nie zdoła tego wychwycić i odbije piłeczkę, sędzia wstrzymuje grę i przyznaje mu punkt. Gracz widzący popełnił błąd.

– Punktacja jest taka sama, jak w zwykłym ping-pongu. Gra się do dwóch wygranych setów, a w secie do wygranych 11 punktów oraz co najmniej dwóch punktów przewagi.

GABINET DOTYKU I DŹWIĘKU

Codziennie wykonujemy tysiące czynności, czasem automatycznie, innym razem w skupieniu. Kiedy choć na chwilę zabraknie światła, proste zadania stają się skomplikowane, a nawet niewykonalne – tak sądzą osoby dobrze widzące. Gabinet dotyku i dźwięku to miejsce, w którym będzie można choć przez chwilę poczuć jak ważny jest dźwięk i dotyk w sytuacji, gdy znajdziemy się w całkowitej ciemności. Odwiedzający gabinet będą mogli:

- zapoznać się z podstawowym sprzętem, którego na co dzień używają niewidomi. Zaprezentujemy mówiące kalkulatory, termometry, telefony, zegarki, światłomierze, testery rozpoznające kolory, okulary wykrywające przeszkody;

- „przeczytać” zwykłą książkę za pomocą urządzenia lektorskiego;

- sprawdzić jak obsługuje się mówiący komputer bez możliwości zobaczenia tego, co dzieje się na jego ekranie;

- dotknąć wypukłej mapy, planu budynku i sprawdzić jak pomocna jest tyflografika;

- sprawdzić jak reagujemy na dźwięk czy hałas miasta w sytuacji kiedy nie widzimy skąd on dobiega;

- porozmawiać, wymienić swoje poglądy ze zrehabilitowanymi niewidomymi przewodnikami.

Zapraszamy do kompletnej ciemności. Do miejsca, gdzie oddziałujemy na wszystkie zmysły poza wzrokiem. Czy odważą się Państwo wejść do świata dotyku i dźwięku?

KĄCIK Z BAJKAMI DLA NAJMŁODSZYCH

Zapraszamy dzieci oraz młodzież do świata baśni i bajek – miejsca pełnego przygód oraz niespodzianek. Czekają tam na Was mnóstwo bohaterów, tych większych i tych nieco mniejszych, dzielnie zmagających się ze smokami i czarownicami. Nie zabraknie również wielu gier i zabaw. Wejdźcie do świata literatury pięknej, miejsca, gdzie wszystko jest możliwe. Obiecujemy, że nie będziecie się nudzić!

Kącik dla dzieci to miejsce skierowane do najmłodszych uczestników Konferencji. Do jego odwiedzenia zapraszamy jednak wszystkich, którzy utożsamiają się z naszą ideą – szerzenia czytelnictwa wśród dzieci od ich najwcześniejszych lat. Chcemy, by wczesnie rozpoczęta przygoda z literaturą trwała przez całe ich życie. Wierzmy, że

wartościowa lektura kształtuje charakter i w sposób prosty, przyswajalny dla młodych czytelników uczy rozróżniać dobro od zła. Dzieci i młodzież niewidoma są szczególnie narażone na utrudnienia w dostępie do literatury. Utrudnienia skutkujące często zaniechaniem kontaktu z nią. Nie pozwólmy by nasze pociechy porzuciły czytelnictwo na rzecz mniej wartościowych zajęć! Badania wskazujące na spadek czytelnictwa w Polsce pokazują, że nasze obawy nie są bezpodstawne. Według raportu Biblioteki Narodowej 56% Polaków nie zagląda do żadnych książek. Dotyczy to również osób dobrze wykształconych [źródło: www.bn.org.pl]. Te dane uzmysławiają nam, jak wielka jest potrzeba działania na rzecz zmiany tej sytuacji.

Nie godzimy się na to, by dla naszych dzieci książka stała się niemożliwym reliktem poprzednich epok, którego zadaniem jest zbieranie kurzu na półce. Razem starajmy się odwrócić ten smutny trend, bowiem wiedza i przyjemność płynące z czytania są bezcenne. W kąciaku z literaturą do dyspozycji uczestników będą też gry oraz zabawy wraz z konkursem z nagrodami.

FILMY Z AUDIODESKRYPCJĄ

„Minionki rozrabiają” to wspaniała rozrywka dla dzieci i ich opiekunów. Ciepła i zabawna historia tytułowych Minionków została specjalnie dostosowana do potrzeb osób niewidomych – poprzez zabieg audiodeskrypcji. W drugiej czę-

ści ich przygód Tajemniczy złoczyńca zamienia słodkie Minionki w paskudne potwory, które pożerają wszystko, co stanie im na drodze. W domku na przedmieściu mieszka sobie Gru wraz z córeczkami i całą gromadką Minionków. Gru nie jest już superprzestępcą, lecz wytwórcą dżemów i żelek. Minionki dzielnie pomagają mu w pracy, objadając się galaretkami i innymi słodkościami. Ale pewien tajemniczy złoczyńca chce je wykorzystać, by podbić świat. Specjalny eliksir zmienia dobre Minionki w paskudne fioletowe Minionki-Demonki, które są w stanie pożreć wszystko, co im stanie na drodze. Gru rusza do akcji, by ocalić swoich żółtych przyjaciół. Musi znaleźć sposób, by Minionki-Demonki wróciły do dawnej postaci. Na drodze stanie mu tresowana kura obronna, laserowe zasieki i wiele innych przeszkód.

„Zabij mnie, glino” – Groźny przestępca Malik (Bogusław Linda) ucieka z więzienia, ale porucznikowi Popczykowi (Piotr Machalica) udaje się go złapać. Gdy jednak dochodzi do rozprawy sądowej Malik wraz z kolegą Sewerynem (Zbigniew Zamachowski), ucieka raz jeszcze. Kontaktuje się z szefem swojej bandy, a następnie wymusza od niego pieniądze. Nieoczekiwane schronienie znajduje w Sosnowcu, u przypadkowo spotkanej lekarki Doroty.

TURNIEJ W GRZE PLANSZOWEJ

Reversi (Otello)

Zasady ogólne

W Reversi grają ze sobą dwie osoby – nie zależy to od płci, wieku, stażu pracy, grupy inwalidzkiej, rodzaju niepełnosprawności, wykonywanego zawodu lub bezrobocia. Gra jest dla każdego!

Rozgrywka odbywa się na kwadratowej planszy z okrągłymi otworkami –

8 x 8 pól. Jest 64 pionków do dyspozycji graczy (tyle samo, co otworków), które są na jednym końcu wypukłe, a na drugim wklęsłe. Oba końce mają też odmienne kolory. Każdy gracz wybiera dla siebie jeden kolor, co jest tożsame z wyborem jednej z dwóch stron pionków. Nie można zmieniać tego wyboru w trakcie rozpoczętej gry. Można natomiast losować stronę, czyli kolor poprzez rzut monetą przed rozpoczęciem rozgrywki, gdy gracze nie mogą dojść do porozumienia. Gdy wykonują ruch, wkładają kolejne pionki do otworków w taki sposób, by nad planszą wystawał wybrany przez nich kolor, czyli koniec pionka (wklęsły lub wypukły). Przed rozpoczęciem wszystkie pionki leżą obok. Normalnie każdy gracz wykona 32 ruchy, 32 –krotnie wstawi pionek swoim kolorem do góry. Jednak, gdy okaże się, że na jakimś etapie gry nie może wykonać prawidłowego ruchu, traci tę możliwość.

Gra rozpoczyna się od umieszczenia na środku planszy (koniecznie po skosie) czterech pionków – po dwa pionki każdego gracza. W jednym ruchu wkłada

się do planszy jeden pionek przemienienie, gracz po graczu, aż do wypełnienia planszy, albo zablokowania możliwości wykonania jakiegokolwiek prawidłowego ruchu.

Co to jest prawidłowy ruch?

Gracze mogą wkładać pionki na trzy akceptowalne sposoby: w liniach poziomych, pionowych lub ukośnych, wyłącznie tam, gdzie:

1. w bezpośrednim sąsiedztwie wypełnianego otworu znajduje się pionek przeciwnika,
2. w tej samej linii może być więcej pionków przeciwnika, a na końcu ich grupki stoi pionek gracza, który wykonuje ruch,
3. pomiędzy nowo ustawianym pionkiem i tym ostatnim mogą być jedynie pionki przeciwnika.

Tak więc w każdym ruchu gracze zamykają (jakby nawiasem) pionki przeciwnika, które natychmiast zamieniają na swoje, poprzez odwrócenie ich „do góry nogami”. Zamiana pionków na własne dotyczy wszystkich trzech kierunków, jeśli są spełnione powyższe kryteria. Zamiana w jednej linii nie może przekroczyć miejsca, w którym już stoi pionek gracza wykonującego ruch gracza. W ten sposób wkłada się jeden własny pionek, a uzyskuje się ich na planszy o wiele więcej. Zamiana pionków przeciwnika dotyczy wszystkich kierunków: poziomo, pionowo i ukośnie, zgodnie z wymienioną już zasadą: do pierwszego własnego pionka w linii.

Cel gry

Wygrywa gracz, który na koniec, tj. po całkowitym wypełnieniu planszy lub wyczerpaniu się możliwości wykonania ruchu, zbiera na planszy więcej pionków.

Rady dla jeszcze nieporadnych:

Warto zauważyć, że:

1. Przeciwnik nigdy nie zdoła zamienić naszego pionka na swój, gdy ten stoi w rogu planszy.

2. Fajnie jest zająć otworki na brzegu planszy, gdyż one są bezpieczniejsze, niż stojące w innych miejscach, choć w tym przypadku nie ma już takiej gwarancji.

3. Należy myśleć strategicznie, bo nie każda zamiana się opłaca. Czasem zamieniamy kilka pionków na swoje, powodując zamianę odwrotną w kolejnym ruchu przeciwnika.

4. Gdy staramy się zająć róg planszy, musimy oddać przeciwnikowi co najmniej jeden otworek w jego sąsiedztwie. Bez tego warunku nie da się nam włożyć naszego pionka do rogu.

5. Trzeba sprawdzać pionki we wszystkich kierunkach, by zamieniać jak najwięcej pionków przeciwnika na swoje.

6. Należy grać prowokacyjnie i „kusić” przeciwnika, by stawiał swoje pionki w miejscach dających nam szansę na jak największą zdobycz.

Na koniec gry zliczamy pionki na planszy: przeciwnika i nasze. Kto ma więcej, ten wygrywa. Nie można być zaskoczonym, gdy na kilka ruchów przed

zapełnieniem planszy znacząco prowadzimy, a na koniec sytuacja zmieniła się diametralnie. W jednym mądrym ruchu można zamienić wiele pionków.

STRZELECTWO LASEROWE

Z wielkim zainteresowaniem, zarówno osób widzących jak i niewidomych, spotykają się za każdym razem zawody w strzelaniu laserowym. Bardzo wiele osób, zwłaszcza widzących, nie miało okazji zetknąć się z tą dyscypliną i konkurować zarówno między sobą, jak i z niewidomymi. To znakomity sposób na wspólną zabawę. Od kilku lat promujemy ten sport na Konferencji REHA FOR THE BLIND® IN POLAND® oraz przy każdej nadarzającej się okazji.

Strzelectwo bezwzrokowe rozgrywa się przy użyciu tarczy połączonej z komputerem. Tarcza generalnie jest zwyczajna – ma zaznaczone pierścienie. Każde pole ma inną wartość – od 1 do 10 punktów. Jej środek ma wartość 10. Im dalej od środka, tym przyporządkowana wartość jest mniejsza: 9, 8, 7 itd. Mało tego, skala ocen jest bardziej precyzyjna i sięga dziesiątych części punktu. Zawodnik bierze do rąk karabinek lub pistolet i celuje do tarczy. Zarówno karabinek jak i pistolet są laserowe. Nie strzela się nabojami, lecz świetlnym (laserowym) promieniem. Zawodnicy nakładają na uszy słuchawki i słuchają piskliwych dźwięków generowanych przez komputer połączony z tarczą. Zależą od tego, jak daleko od środka

tarczy trafia świetlny punkcik. Gdy jest w samym środku, dźwięk jest najciszejszy – mamy dziesiątkę. Gdy trafiamy dalej, dźwięk się obniża, aż wreszcie staje się gruby. Wtedy jesteśmy na straconej pozycji. Oddanie celnego strzału, tak jak w strzelectwie osób widzących, wymaga osiągnięcia wysokiego skupienia i ustabilizowania broni, czyli mięśni rąk. Aby wyrównać szanse, wszyscy zawodnicy mają założone gogle przysłaniające oczy. Wygrywają ci, którzy potrafią najlepiej wykorzystać zmysł słuchu.

Strzelanie bezwzrokowe, zapewne tak jak i zwyczajne, nie jest proste. Gdy dobrze ustawimy karabinek i tak, jeszcze przed naciśnięciem spustu, zdrżym nam ręka. Świetlny punkcik przesunie się na tarczy. Strzelamy więc obok miejsca, o którym marzyliśmy. Kto więc wygrywa? Najczęściej jednak widzący, bo często mają do czynienia z tego typu zabawami. Najważniejsze jest przecież nie to, czy dobrze widzimy lub słyszymy, lecz czy mięśnie naszych rąk potrafią być stabilne. Wtedy strzelamy tak, jak zaplanowaliśmy i możemy uzyskać dziesiątkę.

KONCERT NATALII NIEMEN

W tym roku naszym i Państwa gościem będzie wybitna piosenkarka Natalia Niemen. Urodzona 24 stycznia 1976 w Warszawie, córka bodaj najświetniejszego polskiego wokalisty rockowego i kompozytora Czesława Niemena oraz modelki Małgorzaty Niemen.

Największy wpływ na jej gust muzyczny wywarł ojciec, który widział ją w roli skrzypaczki grającej w orkiestrze. Od najmłodszych lat zajmowała się muzyką. Jako dziecko słuchała takich wykonawców r'n'b jak Mahalia Jackson, Otis Redding, Aretha Franklin, Wilson Pickett. Ukończyła średnią szkołę muzyczną im. Karola Szymanowskiego w Warszawie przy ul. Krasińskiego 1 w klasie altówki. Na zawodowej scenie zaczęła śpiewać w 1997 roku towarzysząc w chórkach Natalii Kukulskiej. W marcu 1998 roku ukazała się jej solowa płyta Na opak z kompozycjami i tekstami artystów związanych z formacją Sixteen: Grzegorza Kłoca, Jarosława Pruszkowskiego, Mirosława Hodunia i Olgi Pruszkowskiej. Pierwsze sukcesy osiągnęła na komputerowej liście przebojów Radia ZET i Twojej Liście Przebojów TVP1. Z powodzeniem wystąpiła na Festiwalu Polskiej Piosenki Opole'98. Następnie pod koniec lat 90. została wokalistką zespołu chrześcijańskiego New Life' M. oraz chórzystką i solistką zespołu Trzecia Godzina Dnia. Koncertuje także z własnym programem wraz z mężem Mateuszem Otrembą (Mate.O).

Dzięki współczesnej technologii podczas koncertu w Opolu w 2013 roku fenomenalnie wykonała ponadczasowy utwór „Dziwny jest ten świat” w duecie z Czesławem Niemenem.

POEZJA ŚPIEWANA – KONCERT KATARZYNY NOWAK

Laureatka Festiwalu Zaczarowanej Piosenki, mieszkanka Wrocławia. Niewidoma artystka polskiej sceny estradowej. Występowała m.in. z Ireną Santor, Zbigniewem Wodeckim i Michałem Bajorem. Znana jest na scenach sto-

łecznych i w krakowskiej Piwnicy pod Baranami. Do swojego recitalu wybiera przede wszystkim poezję śpiewaną, najczęściej piosenki grupy Pod Budą, Seweryna Krajewskiego. W swoim repertuarze ma również trzy – napisane specjalnie dla niej – utwory Romana Romańczuka.

WYSTAWCY NA REHA 2013

Firmy, kandydaci w kategorii Idol Firma/Wystawca

Podczas tegorocznej wystawy swoją działalność zaprezentują następujące firmy:

- **ALFA PRIM**

Instytut Edukacji i Rozwoju ALFA PRIM zajmuje się prowadzeniem kursów dla seniorów, osób niepełnosprawnych oraz szkoleń o niepełnosprawności, podnoszących dostępność usług i obsługi dla tych grup społecznych.

- **Altix sp. z o.o.**

Firma ALTIX, założona z inicjatywy niewidomych informatyków, istnieje na rynku od 1989 roku. Jest największą

w Polsce firmą zajmującą się dystrybucją produktów i usług tyflorehabilitacyjnych dla inwalidów wzroku. Zatrudnia ponad 50 pracowników. Ma swoje biura handlowe we wszystkich miastach wojewódzkich oraz za granicą. Stworzyła kilka nowoczesnych działów wychodzących poza dotychczasowe możliwości tego rodzaju zakładów:

- Printing House – największa w kraju drukarnia, wytwarzająca książki brajlowe oraz tyflografię,
- Training Department – realizujący specjalistyczne szkolenia rehabilitacyjne,
- Programming Department – odpowiedzialny za wytwarzanie nowatorskiego oprogramowania oraz lokalizowania produktów zagranicznych na polskim rynku,

– sieć handlowa oferująca setki produktów przeznaczonych dla inwalidów wzroku oraz innych niepełnosprawnych: sprzęt IT, urządzenia brajlowskie, mówiące urządzenia i programy, elektroniczne i optyczne lupy, programy powiększające obraz, urządzenia lektorские, przyrządy rehabilitacyjne codziennego użytku itd.

- **AmbuTech Inc**

Firma jest wiodącym producentem białych lasek dla osób niewidomych oraz produktów wspierających ich poruszanie się w przestrzeni. Laski tej firmy są wykonane z różnych materiałów. Są laski bardzo lekkie, aluminiowe, z włókna szklanego lub grafitowe. Użytkownicy mogą wybrać końcówkę wkręcaną do laski zależnie od podłoża, po którym będą chodzili. AmbuTech oferuje laski: trwałe, informacyjne i podpórcze, składane, nieskładane i teleskopowe. Laski AmbuTecha są trwałe, estetyczne, poręczne, długowieczne i stosunkowo tanie.

- **AutoID Polska S.A.**

Firma AutoID Polska S.A. istnieje na rynku ponad 10 lat. Jej misją jest dostarczanie rozwiązań wykorzystujących nowoczesne technologie oraz własne rozwiązania dotyczące rozpoznawania obrazów, druku oraz systemów służących zarządzaniu z ich wykorzystaniem, stworzone w celu zaspokojenia indywidualnych potrzeb.

- **Crick Software**

Założona w 1993 roku przez nauczycieli John i Ann Crick firma cieszy się doskonałą reputacją. Ich oprogramowanie jest używane na komputerach w ponad 90% szkół podstawowych w Wielkiej Brytanii, a liczba szkół średnich i wyższych ciągle rośnie. Firma zdobyła liczne nagrody zwane „Oskarami” podczas konkursów na najlepsze edukacyjne oprogramowanie. Każdego dnia ich zasoby są pobierane przez nauczycieli do korzystania we wszystkich obszarach programu nauczania.

- **Dolphin Computer Access Ltd**

Firma Dolphin umożliwia dostęp do komputera inwalidom wzroku oraz ludziom mającym trudności w posługiwaniu się pismem. Ich produkty: Dolphin SuperNova oraz Dolphin Guide umożliwiają osobom niewidomym korzystanie z większości aplikacji i programów komputerowych jak np. obsługiwanie poczty email, czy poruszanie się po stronach internetowych.

- **E.C.E. Konrad Łukaszewicz**

Firma E.C.E. jest producentem elektronicznego sprzętu rehabilitacyjnego dla niewidomych. Została założona w 1992 roku, a jej pracownicy legitymują się dwudziestoletnim doświadczeniem w dziedzinie rehabilitacji osób niewidomych.

- **Eurobraille sas**

Firma Eurobraille założona w 1980 roku jest dzisiaj głównym francuskim wytwórcą elektronicznego sprzętu brajlowskiego. We współpracy z czołowymi producentami sprzętu telefonicznego, takimi jak Alcatel – Lucent, stworzyła wachlarz centrali telefonicznych przeznaczonych dla niewidomych operatorów. Jest producentem brajlowskich monitorów i notatników Esys.

- **Freedom Scientific**

Firma Freedom Scientific projektuje, wytwarza i sprzedaje produkty oparte o wysoką technologię, która umożliwia równy z innymi dostęp do informacji i korzystanie z komputerów osobom niepełnosprawnym wzrokowo. Działa na rynku od niemal 20 lat, a jej produkty są sprzedawane w kilkudziesięciu krajach świata w dziesiątkach wersji językowych. Freedom to Jaws, PacMate, Focus, Magic itd. Być może nie ma niewidomych, którzy nie słyszeliby o tych produktach. Większość wybiera właśnie te produkty.

- **Index Braille**

Firma Index Braille jest największym producentem drukarek brajlowskich na świecie. Działa na rynku od ponad 25 lat. Siedziba firmy znajduje się w Szwecji, a jej drukarki znane i używane są wszędzie.

- **Infomex sp. z o.o.**

Od blisko 20 lat firma Infomex dostarcza zaawansowane usługi IT z dziedziny auto ID, data center, infrastruktury IT, oprogramowania biznesowego oraz telekomunikacji i teletechniki. Doświadczona kadra inżynierów, serwisantów, doradców biznesowych, rozwinięta baza logistyczna oraz profesjonalny system helpdesk działający 24 godziny na dobę umożliwiają kompleksową realizację różnorodnych projektów informatycznych oraz zapewnienie bezpośredniego wsparcia specjalistów na każdym etapie realizacji zadań – od analizy biznesowej, poprzez szkolenia, po nadzór powdrożeniowy.

- **LUMEN**

Celem firmy jest dostarczenie nowoczesnych, innowacyjnych rozwiązań dla osób z wadami wzroku. W jej ofercie znajdują się takie pozycje jak: powiększalniki komputerowe, lupy elektroniczne, telefony komórkowe dla niewidomych, a także przedmioty codziennego użytku dostosowane do potrzeb osób z dysfunkcją wzroku.

- **Zakład Elektroniczny KAREX**

Zajmuje się produkcją trwałych oznaczeń zawierających pismo brajla. Przedmiotem ich prezentacji będą oznaczenia wykonane ze stali nierdzewnej oraz aluminium – tablice informacyjne, tabliczki nadrzwiowe, dyplomy dla osób niewidomych oraz wiele innych.

- **Migraf Michał Kwaśniewski**

Firma istnieje na rynku od 2001 roku. Zajmuje się opracowywaniem i konstruowaniem urządzeń przeznaczonych dla osób niewidomych i słabowidzących, które pomagają i ułatwiają im samodzielne poruszanie się w terenie. Firma słynie z produkcji Nawigatora, który aktualnie jest oferowany w nowej wersji pod nazwą NaviEye.

- **Nowa Praca Niewidomych**

Powstała w październiku 1956 roku. Jest jedną z najdłużej działających spółdzielni niewidomych w Polsce. To producent Czytaka oraz innych nowoczesnych rozwiązań technicznych wspomagających osoby niewidome i słabowidzące. Zaprezentuje wszystkie obecnie dostępne odtwarzacze cyfrowej książki mówionej z serii Czytak, charakteryzujące się różnymi funkcjami odpowiadającymi na indywidualne potrzeby osób niewidomych i słabowidzących. Ponadto będzie przedstawiona uniwersalna, procesorowa ładowarka do akumulatorów TBC. Urządzenie to jest w pełni udźwiękowione oraz przystosowane dla osób z dysfunkcją wzroku.

- **Optelec B.V.**

Firma Optelec jest wiodącym producentem rozwiązań wspomagających dla osób z dysfunkcją wzroku. Szeroka gama prostych w obsłudze i skutecznych w działaniu rozwiązań, w tym elektroniczne powiększalniki – produkty z serii

ClearView, Clearnote, Traveler, Farview, Compact+, Compact 5HD (zdobywca IDOLA 2011), ClearReader+ (zdobywca IDOLA 2009), Alva, tj. urządzenia stacjonarne, przenośne powiększalniki i monitory brajlowskie – poprawiają jakość życia tysiącom osób na całym świecie. W Polsce od ponad 20 lat jest to firma numer 1 w dziedzinie elektronicznych powiększalników.

- **Perkins School for the Blind**

Perkins Products, będąca częścią szkoły dla niewidomych Perkins, produkuje brajlowskie maszyny do pisania Perkins-Brailier – najczęściej używane maszyny brajlowskie na świecie. Najnowszy produkt firmy to maszyna Smart Brailier. Dział technologii adaptatywnych firmy oferuje inwalidom wzroku produkty takie jak nowy monitor brajlowski Seika oraz podręczniki dla osób niewidomych lub niewidomych z dodatkowymi niepełnosprawnościami.

- **Shinano Kenshi Europe, Plectalk**

Shinano Kenshi Group – właściciel marki PLEXTALK oraz producent znanych na całym świecie cyfrowych odtwarzaczy książki w formacie Daisy i dyktafonów dedykowanych osobom nieposługującym się pismem (w tym osobom z dysfunkcją wzroku i dysleksją). Urządzenia PLEXTALK cieszą się uznaniem użytkowników na całym świecie, zarówno ze względu na ich jakość, jak i łatwą obsługę.

- **Svarovsky**

Czeska firma Svarovsky już od ponad 15 lat specjalizuje się w produkcji białych lasek przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych wzrokowo. Od 10 lat można się spotkać z ofertą firmy na polskim rynku, przeważnie za pośrednictwem Polskiego Związku Niewidomych w Warszawie.

W ofercie znajdują się wszelkie typy lasek: orientacyjne, sygnalizacyjne i podpórcze. W zależności od konstrukcji dzielą się na laski o różnej funkcjonalności: nieskładane, składane, teleskopowe oraz kombinowane. Większość lasek wykonanych jest z aluminium lub z jeszcze lżejszego kompozytu, są również laski drewniane. Ponadto w ofercie jest wyposażenie zamienne i dodatkowe, takie jak rozmaite końcówki, rękojeści oraz etui do lasek.

Produkując ponad 10000 lasek rocznie, firma Svarovsky jest największym europejskim producentem tego asortymentu. Laski wyróżniają się wysoką jakością w stosunku do niewygórowanej ceny.

- **Svec a Spol s.r.o.**

Ta słowacka firma została założona w 1993 roku. Jest zorientowana na klienta. Dąży do zapewnienia im kompleksowych usług i technologii. Oferuje projektowanie i rozwój systemów CAD/CAM. Podzielona jest na cztery działy produkcyjne: Produkcja matryc i form, Produkcja aluminium i stali nierdzewnej, Produkcja konstrukcji stalowych i Produkcji zespołów blaszanych.

W związku z dziedziną, w której działa, jest w stanie produkować profesjonalne maszyny brajlowskie do pisanie, które konkurują z produktami firmy Perkins. Maszyny firmy Svec a Spol są w naszym kraju popularne od lat.

- **TYFLOKOM Kamil Kowalczyk**

Firma Tyflokomp powstała by pomóc osiągnąć niezależność ludziom z dysfunkcją wzroku, dąży do wyrównywania szans, minimalizowania dysproporcji i otwierania drzwi na świat osobom niewidomym i słabowidzącym. Dzięki wieloletniemu doświadczeniu i praktycznej wiedzy z powodzeniem realizuje misję kształcenia osób z dysfunkcją wzroku.

- **Transition Technologies S.A.**

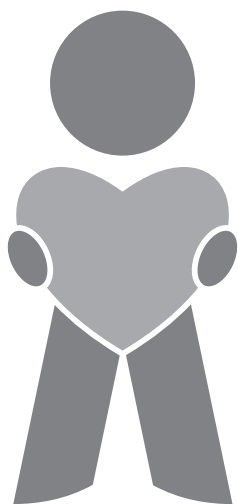
Transition Technologies S.A. jest jednym z największych w kraju integratorem oraz producentem oprogramowania kierującym swe produkty i usługi głównie do kręgu odbiorców przemysłowych, Rynku Energii i Gazu w Polsce i na świecie.

Instytucje i organizacje, które zaprezentują się na wystawie

Obok firm wystawców swoją działalność przedstawią także Instytucje i Fundacje działające na rzecz osób niewidomych:

- Stowarzyszenie na Rzecz Rehabilitacji Osób Niewidomych i Słabo Widzących „Spojrzenie”

- Fundacja BO WARTO
- Projekt Niewidomi na Tandemach
- FUNDACJA PBG
- Towarzystwo Pomocy Głuchoniewidomym z Warszawy
 - Dział Zbiorów dla Niewidomych GBPiZS
 - Muzeum Pałac w Wilanowie
 - Polski Związek Niewidomych z Ostrołęki
- Polski Komitet Paraolimpijski
- Stowarzyszenie „Twoje nowe możliwości”
 - SOSW dla Dzieci Niewidomych i Słabowidzących w Krakowie
 - Polski Związek Niewidomych Wejherowo
 - Szpital okulistyczny RETINA
 - Centrum Nauki Kopernik
 - DMMS Sp. z o.o. S.K.A

NOMINACJE DO WYRÓŻNIENIA IDOL 2013

Ważnym elementem REHA FOR THE BLIND® IN POLAND jest konkurs KANDYDATÓW DO WYRÓŻNIENIA IDOL 2013. Od lat organizujemy go w różnych kategoriach. W każdej są nieco inne zasady. W kilku z nich to Państwo wskazują kandydatów, w niektórych wybierają zwycięzców, wszystko zgodnie z regulaminem, który jest zamieszczony na naszej stronie. Na przykład kandydatów na Idola Środowiska zgłaszają członkowie Kapituły oraz wszyscy działacze Fundacji. W konkursie na Idola Firmę/ Wystawcę biorą udział wszyscy wystawcy prezentujący swoją działalność na wystawie w tym roku. W kategorii Idol Produktów prezentowanych na tej wy-

stawie zgłoszeń dokonują wystawcy. Ponadto można było zgłaszać kandydatów w kategoriach: PRZEDSTAWICIEL MEDIÓW – osoba, która w swej pracy poświęca najwięcej uwagi naszemu środowisku, IDEALNY URZĘDNIK lub URZĄD, PLACÓWKA OŚWIATOWA, w której dyrekcja i grono pedagogiczne zrobili najwięcej dla niewidomych i niedowidzących uczniów, FIRMA PRZYJAZNA NIEWIDOMYM I NIEDOWIDZĄCYM oferująca towary i usługi na otwartym rynku, która dba o tych klientów.

Więcej informacji znajdą Państwo na naszej stronie internetowej: www.szansadlaniewidomych.org.

IDOL ŚRODOWISKA

- **Łukasz Baruch** – pół roku po utracie widzenia zaczyna śpiewać, a kilka miesięcy później zgłasza się do Festiwalu Zaczarowanej Piosenki. We wrześniu 2007 roku bierze udział w festiwalu twórczości niewidomych, tam odnosi sukces. Już po kilku miesiącach jego festiwalowa inicjatywa wchodzi w życie, Urząd Miasta Dąbrowy Górniczej i Pałac Kultury Zagłębia organizują I Ogólnopolski Przegląd Piosenki dla Osób Niewidomych i Słabowidzących – Dotyk Dźwięku. W październiku 2010 roku wraz z Karoliną Żelichowską zakłada Fundację Na Rzecz Promowania Aktywności Osób Niepełnosprawnych „WYGRAJMY RAZEM”. Dzięki działalności fundacji, osoby niepełnosprawne z całej Polski mogą brać udział w projektach artystycznych, prezentować swój dorobek, wymieniać się doświadczeniami i być „razem”. Również dzięki jego inicjatywie powstał zespół Mezalians Art, w którym śpiewają uzdolnione wokalnie osoby niewidome i słabowidzące.
- **Maciej Białek** – niewidomy nauczyciel historii w VIII LO w Lublinie,

osoba w pełni kompetentna w swoim zawodzie, pogodna, z poczuciem humoru, dystansem i charyzmą. Przez dłuższy czas udało mu się funkcjonować tak, że nikt w szkole nie wiedział o jego niepełnosprawności.

- **Jacek Bobruś** – ojciec niewidomego chłopca, działacz stowarzyszenia Bliżej Świata. Zaradny, przedsiębiorczy, pomaga swojemu synowi, który porusza się na wózku inwalidzkim. Aktywnie działa i pomaga innym rodzicom zmagającym się z niepełnosprawnością swoich dzieci. Optymistycznie nastawiony, promujący rozwój i aktywność osób niepełnosprawnych, kładzie nacisk na jak najefektywniejszą terapię z wykorzystaniem dostępnych możliwości i technologii.

- **Aleksandra Busse-Brandyk** – słabowidząca doktorantka psychologii, wykładowca, autorka publikacji i artykułów poświęconych problemom osób z dysfunkcją wzroku. Od lat zaangażowana w przełamywanie stereotypów dotyczących niewidomych i słabowidzących panujących wśród osób peł-

nosprawnych. Prowadzi poradnictwo psychologiczne, w którym skupia się zwłaszcza na pomocy osobom nowoociemniałym i ich rodzinom.

- **Małgorzata Czerwińska** – wykładowca Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jest całkowicie niewidoma, dzięki czemu tym bardziej rozumie problemy środowiska. Cieszy się ogromnym szacunkiem wśród studentów i najbliższego otoczenia. Jej zainteresowania naukowe obejmują problematykę tyflogiczną i bibliologiczną. Specjalizuje się w problematyce: uczestnictwo w kulturze osób niepełnosprawnych, obsługa biblioteczno-informacyjna i czytelnictwo osób niepełnosprawnych.

- **Ewa Dziedzic-Szeszuła** – psycholog, rehabilitantka niewidomych, terapeutka tańcem. W latach 60-tych, już jako kilkuletnia dziewczynka uczestniczyła w turnusach sportowo-rehabilitacyjnych dla osób niewidomych, których organizację zapoczątkował jej ojciec prof. Jan Dziedzic. Również od dzieciństwa przyglądała się pracy mamy – okulistki oddającej się z pełnym zaangażowaniem pomocy osobom niewidomym i słabowidzącym. Można powiedzieć, że Ewa dorastała wśród osób dotkniętych problemami wzrokowymi.

Osobiste doświadczenie Ewy Dziedzic-Szeszuły skierowało jej kroki na drodze zawodowej do kliniki okulistycznej, gdzie pracuje jako psycholog. Tysiące ludzi skorzystało ze wsparcia i profes-

sjonalnej pomocy zawsze uśmiechniętej pani Ewy.

Od 2000 roku w ramach Biennale Tańca Współczesnego, obecnie Dancing – Poznań, Ewa Dziedzic-Szeszuła organizuje warsztaty taneczne dla osób niewidomych i słabowidzących. Coroczne spotkania sierpniowe w Poznaniu niewidomych i słabowidzących z całej Polski stają się szansą na zrobienie pierwszych kroków tanecznych oraz przełamanie barier i zwiększenie szans społecznych.

- **Anna Duzikowska** – studentka Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, która startowała w 2012 w Londynie w Paraolimpiadzie w wyścigu na 100 i 400 m. Swą postawą pokazuje jak wiele można zrobić gdy się chce i ma do pomocy kochających bliskich. Lekkoatletyka jest jej pasją. Najważniejsze sukcesy:– 2 miejsce Mistrzostw Świata IBSA 2011 r. na 200 m i 400 m– 3 miejsce Mistrzostw Europy 2012 r. na 100 m i 400 m.

- **Paweł Ejzenberg** – z zamiłowania muzyk – klawiszowiec i wokalista, przez swoją twórczość przyczynia się do emancypacji środowiska osób niewidomych i słabowidzących. Jest niewidomym Człowiekiem bez Barier 2013 oraz finalistą programu telewizyjnego „Mam talent”. Jest radnym w Radzie Miasta Olsztyn.

- **Barbara Grześ** – prezes koła PZN w Katowicach. Od wielu lat działa społecznie na rzecz osób z dysfunkcją

wzroku. Dzięki niej większość pojazdów transportu miejskiego posiada dźwiękowy system informacyjny. Odegrała dużą rolę jako konsultant podczas tworzenia Leśnej Sali Edukacyjnej – przedsięwzięcia współfinansowanego przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach. W Sali prezentowanych jest wiele ciekawych tematów dotyczących przyrody i leśnictwa, a dodatkowo zainstalowany jest nowoczesny system multimedialny pozwalający odwiedzającym samodzielnie odtworzyć wiele zgromadzonych dźwięków i opisów przyrody, głosy zwierząt, a także muzykę myśliwską. Dodatkowo Pani Grześ jest aktywnym członkiem Powiatowej Społecznej Rady ds. Osób Niepełnosprawnych.

- **Magdalena Kusztal** – dyrektor Kieleckiego Centrum Kultury w Kielcach. Z jej inicjatywy zrodził się pomysł oraz został zrealizowany pokaz mody, w którym wzięły udział osoby niewidome i niedowidzące. Celem pokazu było obalenie stereotypów na temat osób z dysfunkcją wzroku. Kobiety niewidome i niedowidzące pokazały, że osoby niepełnosprawne są atrakcyjne.

- **Robert Krzemiński** – organizator projektu „Zobaczyć morze”. Projekt ukazuje, że wzrok nie jest przeszkodą w podejmowaniu trudnych wyzwań na morzu. Część załogi na statku stanowią osoby niewidome i niedowidzące. W roku 2014 będzie organizowana 9 edycja tego projektu. Z roku na rok jest to coraz bardziej popularny projekt

w środowisku osób z problemami wzroku.

- **Andrzej Lisiak** – jest zaangażowany w pracę społeczną na rzecz niewidomych. Promuje i rozwija gry w show down wśród niewidomych.

- **Ewa Maksymowicz** – prowadzi dział kulinarny w magazynie „Pochodnia”. Umieszcza tam także recenzje sztuk teatralnych, w których uczestniczyła. W 2012 r. napisała książkę kucharską dla osób niewidomych i słabowidzących „Kuchnia 4 zmysłów”. Samodzielnie postarała się o wydawcę. Do każdego egzemplarza dołączona jest płyta MP3, aby osoby z ograniczeniami wzroku mogły jej wysłuchać. Jest menedżerką młodych artystów z Mazur, którym organizuje wernisaże, propagując tym samym ich talent. Cierpi na postępującą chorobę: zwyrodnienie barwnikowe siatkówki, które prowadzi do całkowitej utraty wzroku.

- **Zdzisław Pogoda** – prawdziwy społecznik, zawsze chętny do pomocy. Odpowiedzialny, solidny, kreatywny i motywujący innych do działania. Podnoszący na duchu i zawsze mający dla innych czas i dobre słowo. Często odkłada własne sprawy, by pomóc innym.

- **Stanisław Sęk** – prezes Przemyskiego Klubu Sportu i Rekreacji Niewidomych i Słabowidzących „Podkarpacie”. Działa aktywnie na rzecz środowiska osób z dysfunkcją wzroku, pokazując, że świat sportu nie jest dla nich zamknięty. Klub organizuje zajęcia z wielu różnorodnych dyscyplin, m.in. z narciarstwa,

kajakarstwa, kręgli, pływania – z roku na rok rozszerzając swoją działalność. Koordynuje zawody oraz turnieje krajowe. Jest członkiem Rady Krajowej Stowarzyszenia Cross, wiceprezesem Związku Kultury Fizycznej Olimp, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Organizator wielu kursów podnoszących wiedzę specjalistyczną i ogólną osób niewidomych.

- **Marek Tankielun** – niewidomy inżynier informatyki, pracownik Politechniki Wrocławskiej. Aktywnie propaguje ideę przystosowywania uczelni wyższych do potrzeb studentów z dysfunkcją wzroku. Jest zaangażowany w projekt „Bibliotech” – Środowiskowa Biblioteka Nauk Ścisłych i Technicznych

na potrzeby Innowacyjnej Gospodarki. Biblioteka będzie w pełni dostosowana do potrzeb niewidomych i słabowidzących – do dyspozycji studentów będą stanowiska komputerowe z oprogramowaniem specjalistycznym, monitory brajlowskie, odtwarzacze książki mówionej, drukarka brajlowska i inne. Marek Tankielun będzie odpowiedzialny za sprawy techniczne dotyczące sprzętu oraz będzie pomagać studentom w pełnym wykorzystaniu możliwości biblioteki.

- **Kuba Terakowski** – twórca i koordynator projektu „Niewidomi na tandemach”
- **Robert Zrzecki** – inicjator akcji Niewidomi za kółkiem

IDOL PRODUKT DLA NIEWIDOMYCH

- **Braille Box V4** firmy **Index Braille** – Szybka i cicha drukarka brajlowska drukująca na pojedynczych kartkach papieru. Dzięki nagradzanemu wzornictwu i przystępnej cenie Braille Box jest wyjątkowo atrakcyjną ofertą na rynku drukarek brajlowskich. Wyposażona jest w jeden z najdoskonalszych podajników arkuszy, a zarazem jest szybka i trwała.

Braille Box jest pierwszą drukarką brajlowską, którą wyróżniono prestiżową nagrodą Red Dot („Czerwony punkt”) za najlepsze wzornictwo. Drukarka automatycznie organizuje wydruki w składane gazetowe arkusze. Ma łatwe do zlokalizowania łącze techniczne wyposażone w USB, wejście sieciowe i porty szeregowo oraz cichą wentylację

- **Chińczyk dla niewidomych firmy Altix**

Można na rynku kupić Chińczyka teksturowego z małymi plastikowymi pionkami, ale nie nadaje się on dla niewidomych i ich rodzin. Altix wyprodukował Chińczyka z drewnianą planszą. Jest wykonana z twardego i trwałego drewna jesionu. Otwory dla pionków, pozycje startowe i meta są wgłębione poprzez frezowanie. Z tego samego materiału są wykonane pionki i brajlowska kostka. Do tego dochodzi instrukcja w brajlu i w czarnym druku. Cały komplet jest wkładany do specjalnego etui, by nic nie zginęło. Ten Chińczyk jest bardzo dobrze oceniany oraz 2-3 razy tańszy od innych produkowanych w Europie.

- **„Dotykownik – atlas wypukłej grafiki dla wszystkich i o wszystkim; zbiór rycin zaprojektowanych dla publikacji Fundacji Szansa dla Niewidomych”**

To wyjątkowe wydawnictwo wytworzone w Printing House firmy Altix składa się z czterech tomów. Jest zbiorem wypukłych rycin opracowanych dla Fundacji i wszystkich jej publikacji. Do stworzenia tych rycin przyczynili się: Katarzyna Piątkowska (główna autorka grafiki), Joanna Zbruk, Paulina Musiał (współpracowniczki autorki), Krzysztof Kulik i Marek Kalbarczyk (twórcy tej jedynej w swoim rodzaju drukarni). Niektóre zamieszczone w albumie ryciny są w wersji brajlowskiej, a inne w technologii transparentnej, w której obraz jest zarówno czarnodrukowy, jak i brajlowski.

- **Focus 14 firmy Freedom Scientific**
Focus 14 Blue zapewnia kompaktowy, dotykowy dostęp do komputera personalnego i nowoczesnych komórek. Jego niewielkie wymiary sprawiają, że świetnie nadaje się do pracy z przenośnymi urządzeniami. Focus 14 Blue zapewnia pełne wsparcie dla urządzeń firmy Apple. Działa z Mac OS X Mountain Lion, najnowszym systemem operacyjnym dla komputerów Apple. Zapewnia szeroki zakres funkcji wejścia i wyjścia łącznie ze skrótami brajlowskimi. Jest także zgodny ze wszystkimi urządzeniami z iOS 6, tak więc można używać iPhone®, iPad® oraz iPod® Touch przez Bluetooth. Mamy tutaj pełną nawigację po ekranie początkowym i rozmaitych aplikacjach, możemy też pisać i czytać skrótami brajlowskimi lub brajlem komputerowym.

Focus 14 Blue zawiera następujące funkcje:

- 14 komórek brajlowskich
- Przyciski przywoływania kursora nad każdą komórką brajlowską
 - 8-klawiszową klawiaturę brajlowską w stylu Perkins z dwoma dodatkowymi klawiszami Shift
 - Dwa przyciski przewijania, dwa przyciski dwubiegunowe i dwa przyciski wyboru
 - Nawigacyjny przycisk biegunowy i przycisk trybu na każdym z końców monitora brajlowskiego, służące do szybkiej nawigacji po plikach, listach i menu
 - Regulowaną sztywność punktów brajlowskich
 - Konfigurowane komórki statusu

- Połączenie z komputerem przez USB
- Połączenie bezprzewodowe Bluetooth®
- Wsparcie dla telefonów komórkowych oraz innych urządzeń mobilnych obsługiwanych przy pomocy aplikacji firm trzecich.

- **Laska składana identyfikacyjna grafitowa firmy Ambutech**

To świetną, nowatorską laskę przeznaczoną do poruszania się w sytuacjach wyjątkowych, kryzysowych oraz na co dzień w zamkniętych pomieszczeniach lub do dysponowania nią gdy chodzi się z asystą. Są to lekkie laski o unikalnej budowie. Są złożone z grafitowych rurek wykonanych z inżynierską precyzją, dzięki czemu wyjątkowo łatwo składają się i rozkładają. Ma to wielkie znaczenie dla niewidomych użytkowników.

Specyfikacja techniczna:

- Ich waga jest znacznie niższa niż zwykłej laski
- Z łatwością mieszczą się w torebce lub kieszeni
- Dostępne rozmiary: od 110 do 150 cm w 10 cm skokach
- Laski są złożone z 7 wyraźnie krótkich elementów, dzięki czemu mieszczą się nawet w płytkich kieszeniach i dosyć małych torebkach.

- **PLEXTALK Linio Pocket firmy Shinano Kenshi** to pierwszy na świecie, przenośny odtwarzacz DAISY Online i dyktafon dla osób z dysfunkcją wzroku i dyslektyków. PLEXTALK Linio Pocket to

8 GB pamięci wewnętrznej, 4 GB pamięci na karcie SD, kalendarz, wsparcie dla formatów ePub i PDF oraz wysokiej jakości silnik do konwersji tekstu na mowę. Odtwarzacz odczytuje większość formatów audio i szczyli się znakomitymi możliwościami nagrywania i edycji. To jedyny mobilny odtwarzacz Daisy z możliwością bezpośredniego otrzymywania książek wysłanych z bibliotek za pomocą Daisy Online Delivery Protocol.

- **Smak na koniuszkach palców – publikacja Fundacji Szansa dla Niewidomych**

To druga wersja tej książki. Jej autorami są Marek Kalbarczyk i Piotr Adamczewski. Pierwszy z nich opowiada o Mazowszu i jego zabytkach oraz o bezwzrokowym gotowaniu. Procedury, jak można gotować nie widząc, są wplecione w przepisy kulinarne kuchni mazowieckiej i porady kulinarne, których autorem jest Piotr Adamczewski. Obaj autorzy wspominają swoje mazowieckie spotkania w muzeach, pałacach, restauracjach, przy rozlicznych mazowieckich pomnikach.

Książka została uznana za najlepszy produkt opracowany w województwie mazowieckim. Dostępna jest w wersji brajlowskiej z wieloma wypukłymi rycinami i w formie bardzo atrakcyjnego albumu ze znakomitą grafiką.

- **SeeingAssistant-Move firmy Transition Technologies** to zaawansowany i intuicyjny, działający na platformie iOS polski program do pieszej nawigacji, stwo-

rzony specjalnie na potrzeby osób niewidomych oraz bardzo słabowidzących. Przy jego pomocy użytkownik sprawdzi gdzie aktualnie się znajduje, dowie się w którą stronę podążać aby dotrzeć do wybranego miejsca, stworzy trasy zarówno automatyczne jak i z wybranych punktów, po których będzie prowadzony przez program od początku do końca podróży. Aplikacja doskonale współpracuje z systemowym programem odczytu ekranu VoiceOver. Dodatkowo SeeingAssistant-Move posiada funkcję umożliwiającą użytkownikowi sterowanie aplikacją za pomocą komend głosowych. Program umożliwia import baz lokalizacji z tak popularnych źródeł jak Loadstone czy OpenStreetMaps. SeeingAssistant-Move należy do grupy aplikacji Seeing Assistant dedykowanych osobom niewidomym i słabowidzącym.

- **Smart Braille firmy Perkins Products**, filia Perkins School of the Blind, przedstawia nowy SMART BrailleR Perkinsa – przemianę klasycznej mechanicznej maszyny do pisania Perkins BrailleR w nowoczesne urządzenie edukacyjne Hi-Tec. Wbudowany ekran wideo połączony z dźwiękowym systemem informacji zwrotnej wyświetla i wymawia litery i słowa w czasie rzeczywistym w trakcie pisania brajlem. Urządzenie SMART BrailleR skonstruowane przez Perkins Product we współpracy z Amerykańską Drukarnią dla Niewidomych (APH) otwiera nowe, bardziej intuicyjne możliwości dla użytkowników widzących i niewidomych

porozumiewających się brajlem, uczących i uczących się pisma niewidomych. Od tej chwili nauczyciele w zwykłej szkole odczytują to, co piszą brajlem ich niewidomi uczniowie. Widzący rodzice będą mogli pomóc w odrabianiu lekcji swoim dzieciom z dysfunkcją wzroku.

- **Udźwiękowane tyflomapy. Wzrok, dotyk, słuch firmy Altix**

Przedstawiają obiekt prezentując jego wygląd i rozmieszczenie poszczególnych pomieszczeń, drzwi, schodów, toalet, wind itp. Specjalnie dobrana kolorystyka powoduje, że tyflomapy wyglądają estetycznie. Są dobrze odczytywane i widzialne przez różne grupy niepełnosprawnych, również daltonistów. Uwypuklone oraz udźwiękowane informacje kierowane są do niewidomych, którzy mogą odnaleźć dzięki nim właściwą drogę. Dokonane wcześniej nagrania są odtwarzane po wciśnięciu wkomponowanych w mapę przycisków.

Uzupełnieniem dotykowych map jest zainstalowany w nich system do ich odnajdowania (namierzania). Składa się on z prostego pilota z jednym przyciskiem. Po jego wciśnięciu mapa emituje charakterystyczny dźwięk lokalizacyjny. I już wiadomo, gdzie ona jest. Ta sama funkcja może być uruchomiona ze smartfonów wyposażonych w system Android. Wykorzystując łączność bezprzewodową Bluetooth, smartfon realizuje funkcję pilota. Dzięki takiemu „sprytnemu” systemowi namierzania każda mapa zostanie odnaleziona.

IDOL PRODUKT DLA SŁABOWIDZĄCYCH

- **ClearView+ Speech firmy Optelec BV** jest powiększalnikiem stacjonarnym z wbudowanym systemem OCR rozpoznającym tekst i funkcją mowy. Pozwoli nie tylko powiększyć dowolny tekst lub obraz w wysokiej jakości obrazie HD, ale też przeczytać go na głos. Całość obsługiwana jest przy pomocy ekranu dotykowego, a więc jest niezwykle prosta i intuicyjna. Dzięki kamerze HD gwarantującej wysoki kontrast obrazu możliwe jest zastosowanie płynnej regulacji powiększenia od 1 do 85x. Oznacza to, że na ekranie można wyświetlić nawet całą stronę dokumentu. Korzystając z ekranu dotykowego każdy tekst można łatwo powiększać i szybko przewijać, a po wskazaniu akapitu, kolumny lub słowa aktywuje się funkcja mowy. ClearView+ Speech pozwala ponadto na przechowywanie dokumentów, oglądanie ulubionych zdjęć. Dokumenty można archiwizować na dysku zewnętrznym USB lub karcie SD.

- **Kliker 6** jest wielokrotnym zwycięzcą nagród wśród narzędzi do czytania i pisania produkowanych przez

UK Crick Software. Nowa, polska wersja programu zawiera dostępne całe menu w języku polskim, jak również wysokiej jakości polskiego lektora. Indywidualne potrzeby każdego studenta zostały w tym produkcie uwzględnione poprzez umieszczenie takich opcji jak: zmiana wielkości tekstu, wysokie możliwości wyboru kontrastu pomiędzy tłem a tekstem, jasny i czytelny ekran, duże ikony z ich głosowym opisem, regulacja powiększania całego dokumentu. Student używający programu może mieć pewność o poprawności pisanego tekstu dzięki zamieszczonemu wysokiej jakości systemowi odczytującemu poszczególne słowa.

- **Ruby XL HD firmy Freedom Scientific**

To przenośny powiększalnik HD. Nowy Ruby XL HD tworzy krystalicznie czysty obraz w wysokiej rozdzielczości. Mały Ruby może towarzyszyć ci wszędzie. 5-calowy panoramiczny wyświetlacz LCD uwypukli nawet najmniejsze detale. Możesz 14-krotnie powiększyć książki, fotografie, gazety, etykiety le-

ków i wiele więcej. 20 trybów koloru wyświetlania daje ci możliwość wyboru najlepszego dla ciebie. Stworzony dla komfortu i prostego użytkowania Ruby XL HD jest intuicyjny w obsłudze. Kolorowe, wypukłe przyciski ułatwiają ustawienie powiększenia, zmianę koloru lub

dodanie linijki podkreślającej czytany tekst. Zamrożony obraz możesz przenieść na komputer. Możesz zapisać 80 obrazów takich jak numery telefonu, numery seryjne, zdjęcia rodzinne i przenieść je za pomocą Ruby XL HD do swojego komputera za pomocą portu USB.

KANDYDACI W POZOSTAŁYCH KATEGORIACH

Nominacje do kategorii Idol PRZEDSTAWICIEL MEDIÓW 2013:

- p. Anna Łukasik – TVP Łódź
- p. Ewa Tyszko – TV TOYA
- Monika Cieniewska – Telewizja Polska S.A
- Iwona Rojek – dziennikarz gazety Echo Dnia
- Iwona Murawska – dziennikarz Radia Kielce
- Polskie Radio Rzeszów
- Paweł Ejzenberg
- Radio Gdańsk
- Łukasz Nowicki
- Radio Merkury
- Agnieszka Dyderska – redaktorka Radia Zielona Góra
- Anna Świącicka – TVP Opole
- Edyta Hanszke – NTO

- Internetowa Telewizja Lublin
- Krzysztof Leśniewski – założyciel grupy filmowej Flaming

IDEALNY URZĘDNIK LUB URZĄD 2013

- Muzeum Historyczne Miasta Krakowa
- Maria Dreszer – Pełnomocnik Zarządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych,
- Żaneta Baczyńska MOPS – Łódź
- Łódzki Ośrodek Geodezji
- Białostocki Zakład Ubezpieczeń Społecznych
- Anna Rauba– Maciszewska – PCPR
- Jadwiga Irla – dyrektor Świętokrzyskiego Oddziału PFRON
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kielcach

- Urząd Miasta Bielska Podlaskiego
- Anna Ginda – Pełnomocnik Prezydenta Miasta Koszalina
- Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Gdańsku
- Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Poznaniu
- Wioleta Haręźlak – Zastępca Prezydenta Miasta Zielona Góra
- Maria Miłuch – przewodnicząca Miejskiej Społecznej Rady ds. Osób Niepełnosprawnych – Zielona Góra
- Adam Różycki – Dyrektor ROPS Opole
- Waldemar Olszewski – Dyrektor Naczelny Filharmonii Opolskiej
- Joanna Olszewska – Dyrektor Biura do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Lublinie
- Gabriela Konarzewska – Wydział kultury, promocji i turystyki Urzędu Miasta Olsztyn
- Marta Andrzejczyk – Kierownik Biura ds. Osób niepełnosprawnych na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie
- Arkadiusz Słowiński – burmistrz miasta Lubań Śląski
- Robert Raczyński – prezydent miasta Lubin
- Zespół Ogólnokształcących Szkół Integracyjnych nr 4 w Kielcach
- Uniwersytet Gdański
- Akademia Górniczo – Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie
- Gdańska Wyższa Szkoła Humanistyczna
- Publiczna Szkoła Podstawowa nr 10 im. Henryka Sienkiewicza w Opolu
- Uniwersytet Warmińsko – Mazurski

FIRMA PRZYJAZNA NIEWIDOMYM 2013

- ZOO we Wrocławiu
- Quality Cube call center
- Organizacja Pracodawców Zatrudniających Osoby Niewidome – Warszawa
- Centrum kształcenia Zenit – Włocławek
- Sławomir Wójcik – firma przewoźowa Express Bus
- Witold Skrzydlewski – właściciel sieci kwiaciarni
- Bank Millenium
- Geopark Kielce
- Eurooptyk Kielce
- Arboretum Bolestraszyce
- Niepubliczny zakład opieki zdrowotnej Rudek
- STBU Brokerzy ubezpieczeniowi Sp. z o.o
- Willis Polska S.A.
- Bank Zachodni WBK
- Adrian Arkada – salon fryzjersko – kosmetyczny Zielona Góra
- Jacek Hajzyk – właściciel restauracji

PLACÓWKA OŚWIATOWA 2013

- Policealna Integracyjna Szkoła Masażu Leczniczego nr 2 w Krakowie
- Akademia Krakowska im. Frycza WSAP – Wyższa Szkoła Administracji Publicznej Białystok

- Niebo w gębie
- Franciszek Dobrzański Przewozy Autokarowe
- Planetarium i Obserwatorium Astronomiczne – Olsztyn

- Muzeum Budownictwa Ludowego – Park Etnograficzny w Olsztynku
- PURE JATOMI FITNESS – Wrocław
- FLAMING GROUP
- Zoo w Zamościu

DOJAZD NA KONFERENCJĘ REHA

2 grudnia 2013 roku (poniedziałek) przed godziną 10:00 spotykamy się na wielkiej Manifestacji Niewidomych i ich przyjaciół pod hasłem „My nie widzimy nic, a Wy – czy widzicie nas?“, która rozpocznie się pod Salą Kongresową PKiN (od strony ul. Emilii Plater).

Pałac Kultury i Nauki znajduje się w samym centrum miasta, dlatego zarówno na Manifestację jak i Konferencję można dojechać z wielu miejsc w Warszawie w dogodny sposób. W bliskim sąsiedztwie PKiN jest zarówno stacja metra Centrum, jak i Dworzec Centralny, dworzec Warszawa Śródmieście, przystanki autobusowe i tramwajowe.

Aby do nas dołączyć:

– Z Dworca Centralnego: należy skierować się w stronę ul. Emilii Plater, przejść przez nią przejściem naziemnym lub podziemnym i skierować się na północ. Po przejściu około 200 metrów

należy podejść do schodów prowadzących do wejścia do Sali Kongresowej PKiN.

– Z dworca Warszawa Śródmieście: należy wyjść z peronu zachodnim wyjściem i skierować się na północ, po przejściu około 200 metrów należy skierować się do wejścia do Sali Kongresowej PKiN;

– Z metra – stacja Centrum: należy wyjść ze stacji i podziemia południowym wyjściem, przejść około 400 metrów w kierunku zachodnim, a następnie skierować się na północ. Po przejściu około 200 metrów należy skierować się do wejścia do Sali Kongresowej PKiN.

Konferencja REHA for the Blind in Poland odbędzie się na IV piętrze Pałacu Kultury i Nauki. Na Sesję merytoryczną i inne punkty programu konferencji należy kierować się do wejścia głównego, od strony ulicy Marszałkowskiej, czyli

głównego wejścia PKiN.

– Z Dworca Centralnego: należy skierować się w stronę ul. Emilii Plater, przejść przez nią przejściem naziemnym lub podziemnym, kierować się na wschód wzdłuż Alej Jerozolimskich mijając PKiN po lewej stronie, po przejściu około 300 metrów należy skręcić w lewo i po około 200 metrach skierować się do schodów przed głównym wejściem.

– Z Lotniska Chopina: pociągiem, linia S2, ze stacji Lotnisko Chopina do stacji Warszawa Śródmieście lub autobusem linii 175 do przystanku Centrum.

– Z dworca Warszawa Śródmieście: należy wyjść z peronu wschodnim wyjściem i skierować się na północ, po przejściu około 200 metrów należy skierować się do wejścia PKiN w kierunku zachodnim.

– Z metra – stacja Centrum: należy wyjść ze stacji i podziemi północnym wyjściem, a następnie udać się na zachód prosto do wejścia PKiN.

– Autobusami linii 117, 127, 128, 131, 158, 171, 175, 227, 422, 501, 507, 517, 518, 519, 520, 521, 525: należy wysiąść na przystanku Centrum.

– Tramwajami linii 4, 7, 8, 9, 15, 18, 22, 24, 25, 35: należy wysiąść na przystanku Centrum.

Wszystkich zainteresowanych zapraszamy do przybycia na tegoroczną jedenastą już edycję konferencji. Wierzymy, że będzie to fascynujące spotkanie dla każdego. Zapraszamy ponownie na stronę www.szansadlaniewidomych.org.

org, gdzie znaleźć można szczegółowe informacje o Konferencji i towarzyszących jej atrakcjach. Zachęcamy też do polubienia nas na portalu Facebook – www.facebook.com/SzansaDlaNiewidomych. W razie pytań prosimy o kontakt:

email: reha_in_poland@szansadlaniewidomych.org

telefon: 22 827 16 18 lub 22 818 72 31.

XI EDYCJA MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI REHA FOR THE BLIND® IN POLAND W PAŁACU KULTURY I NAUKI W WARSZAWIE

PLAN SAL IV PIĘTRA

- 1** POMIESZCZENIE SOCJALNE
- 2** **DZIEŃ 1** - KĄCIK Z BAJKAMI DLA DZIECI
DZIEŃ 2 - PANEL II
TURNIEJ GIER PLANSZOWYCH
- 3** **DZIEŃ 1** - GABINET DOTYKU I DŹWIĘKU
DZIEŃ 2 - KULTURALNY ERUDYTA
- 4** **DZIEŃ 1** - KULTURALNY ERUDYTA
DZIEŃ 2 - PANEL I

